



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang
4. februar 2022

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

Interactio — hybridmøde — RU's 146. plenarforsamling, 12.10.2021-14.10.2021

2022/C 61/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om EU's årlige regionale og lokale barometer 2021	1
2022/C 61/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om COP26 og globale og lokale alliancer i klimaindsatsen	5

UDTALELSER

Regionsudvalget

Interactio — hybridmøde — RU's 146. plenarforsamling, 12.10.2021-14.10.2021

2022/C 61/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU-strategi for børns rettigheder og den europæiske børnegaranti	9
2022/C 61/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer for perioden 2021-2027	15
2022/C 61/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU: foregribe, forebygge, beskytte, reagere	21
2022/C 61/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk i Den Europæiske Union	26
2022/C 61/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny forbrugerdagsorden: Styrkelse af forbrugernes stilling med henblik på at opnå en bæredygtig genopretning	30

2022/C 61/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025	36
--------------	--	----

III *Forberedende retsakter*

Regionsudvalget

Interactio — hybridmøde — RU's 146. plenarforsamling, 12.10.2021-14.10.2021

2022/C 61/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk digital identitet	42
--------------	--	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 146. PLENARFORSAMLING, 12.10.2021-14.10.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om EU's årlige regionale og lokale barometer 2021

(2022/C 61/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

- der henviser til sin rapport »Det årlige regionale og lokale barometer 2021«, som er udarbejdet på grundlag af en inklusiv, faktuel og evidensbaseret tilgang med inddragelse af flere partnere og institutioner,
 - og ud fra følgende betragtninger: at rapporten har til formål at reflektere over den regionale og lokale dimension af Unionens tilstand og forsyne de politiske beslutningstagere på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt niveau med viden om og centrale anbefalinger til de mest presserende udfordringer for det kommende år;
 - at de lokale og regionale myndigheder har stået forrest i kampen mod pandemien, og tillige når det gælder om at gennemføre støtteforanstaltninger for borgerne og virksomhederne og skabe grundlaget for den gradvise og bæredygtige genopretning;
 - at 2020-barometerrapporten viste, at de mange forskellige følgevirkninger af covid-19-krisen var — og stadig er — stærkt asymmetriske og har en stærk territorial dimension, og der er et ubestrideligt behov for en mere nuanceret forståelse af, hvordan pandemien indvirker på den lokale og regionale udvikling:
1. understreger, at covid-19-pandemien og dens mange følgevirkninger har været en svær prøvelse af vores demokratis funktionsmåde og vores samfunds modstandsdygtighed, især af sundhedssystemerne, som i nogle tilfælde blev tvunget helt i knæ. Udvalget gør opmærksom på, at konsekvenserne har været ujævnt fordelt i Unionen, idet grænseregioner og byområder var mere sårbare, mens landdistrikter, hvor der generelt er dårligere adgang til sundhedstjenester, klarede sig forholdsvis bedre. Udvalget efterlyser mere strategisk politisk fremsyn og investeringer for at gøre den europæiske sundhedsunion til virkelighed og insisterer på, at de regionale sundhedssystemer udgør grundpillerne i EU's modstandsdygtighed og skal være en del af den fremtidige struktur, som sundhedsberedskabet og -indsatsen bygges op omkring. På baggrund af nødinstrumentet for det indre marked, som Kommissionen har bebudet i begyndelsen af 2022, opfordrer udvalget også til, at der i alle krisesituationer, som har konsekvenser for grænseregioner, tages højde for indvirkningen på det europæiske arbejdsmarked. Der bør i disse tilfælde gøres en indsats for at udarbejde robuste undtagelsesbestemmelser for grænsearbejdere for at forebygge uberettigede huller i beskyttelsen af denne gruppe;
 2. understreger, at pandemien også var en prøvelse af vores økonomiers modstandsdygtighed. Faldet på 6 % i EU's BNP i 2020 dækker over store regionale forskelle, som dels kan henføres til omfanget af restriktioner i de respektive regioner, men også til de strukturelle karakteristika såsom andelen af ansatte i risikosektorer, uddannelsesniveau, andelen af mikrovirksomheder og kvaliteten af forvaltningen. For at byer og regioner kan få mest muligt ud af »NextGenerationEU« og fokusere på de langsigtede investeringer, der vil forbedre disse strukturelle karakteristika, bør tidshorisonten for genopretningsforanstaltningerne forlænges til 2024. Den øgede medfinansieringssats for de kortsigtede genopretningsforanstaltninger bør forlænges med endnu et år, og der skal sikres sammenhæng mellem de forskellige finansieringsprogrammer og lovgivningsforanstaltninger;

3. fremhæver, at kombinationen af faldende indtægter og stigende udgifter belaster de lokale og regionale budgetter i en hidtil uset grad med en »sakseffekt« til følge. For 2020 kan det manglende beløb anslås til ca. 180 mia. EUR for alle lokale og regionale myndigheder i EU. Dette er summen af en stigning i udgifterne på 124 mia. EUR til folkesundhedsforanstaltninger, erhvervsstøtte osv. og et fald på 55 mia. EUR i indtægter som følge af den nedsatte aktivitet (og dermed færre indtægter fra skatter og afgifter). En betydelig tilførsel af midler til de lokale og regionale myndigheders budgetter fra de nationale regeringer og EU har afbødet effekten, men med store forskelle mellem medlemsstaterne, og de lokale og regionale myndigheder vil fortsat have behov for støtte i 2021 og derefter. Budgetstabiliteten er således også blevet ramt, og det samme gælder den finanspolitiske autonomi mere generelt, hvilket kan få virkninger for den effektive levering af offentlige tjenester. Revisionen af den europæiske ramme for økonomisk styring, hvor der i øjeblikket ikke i tilstrækkelig grad skelnes mellem løbende udgifter og udgifter til langsigtede/bæredygtige investeringer, skal bedre afspejle de lokale og regionale myndigheders behov. Navnlig må der fastlægges en gylden regel for bæredygtige offentlige investeringer, og offentlige nettoinvesteringer skal ikke indgå i beregningen af underskud i stabilitets- og vækstpacten;
4. gentager behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i evalueringen og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og mere specifikt i de vigtigste operationelle værktøjer — de nationale genopretnings- og resiliensplaner. De bange anelser for, at denne inddragelse ville blive begrænset, som blev udtrykt i den første barometerrapport, har vist sig velbegrundede. Et meget lille antal medlemsstater har udførligt redegjort for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i høringsprocessen og systematisk beskrevet disse myndigheders rolle inden for hvert politikområde. Denne manglende inddragelse er bekymrende, eftersom de lokale og regionale myndigheder er væsentlige drivkræfter bag offentlige investeringer, og eftersom målene for genopretnings- og resiliensfaciliteten netop er særligt relevante for de lokale og regionale myndigheders kompetencefordelingen taget i betragtning. Udvalget mener ikke, at den måde, hvorpå de nationale genopretnings- og resiliensplaner er blevet udarbejdet og de lokale og regionale myndigheder inddraget, bidrager til at fremme et medejerskab for genopretningsplanerne. Mange landespecifikke henstillinger er ikke blevet fulgt på grund af det manglende ejerskab og den manglende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester;
5. understreger, at de nationale genopretnings- og resiliensplaner også udgør en afgørende mulighed for at sætte skub i den grønne genopretning. Mere end halvdelen af de vigtigste punkter i den grønne pagt er fuldt integreret i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, som er blevet analyseret i en nylig RU-undersøgelse, og gennemsnitligt går 41 % af budgetterne i planerne til den grønne omstilling. Da 75 % af EU-borgerne bor i byområder (som udleder de fleste drivhusgasemissioner), og et hurtigt stigende antal lokale og regionale myndigheder forpligter sig til handling, går de lokale og regionale myndigheder forrest i klimainsatsen. De lokale og regionale myndigheder må derfor være fuldgældige partnere, når det gælder udviklingen og gennemførelsen af initiativer med relation til den grønne pagt, især inden for politikområder som f.eks. bygningsrenovering, bæredygtig mobilitet og grønne byområder. De har også særligt gode forudsætninger for at sikre, at anvendelsen af genopretningsmidlerne er forenelig med anvendelsen af midlerne fra ESI-fondene (herunder samhørighedsfonden og EFRU);
6. understreger, at klimafbødning og -tilpasning såvel som miljøbeskyttelse og -genopretning er afgørende for skabelsen af mere modstandsdygtige og bæredygtige samfund og økonomier, da konsekvenserne af covid-19-pandemien, virkningen af klimaændringerne og miljøødelæggelserne varierer betragteligt, afhængigt af de geografiske, økonomiske og sociale forhold i de europæiske regioner. Udvalget gentager, at en virkningsfuld klima- og miljøindsats kræver fuld anvendelse af flerniveauforvaltning, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage det subnationale niveau fuldt ud i politikkerne knyttet til den europæiske grønne pagt. Udvalget fremhæver, at klimaændringerne og biodiversitet er globale udfordringer, og at 2021 er en kritisk periode for fremskridt inden for den globale samordnede klimainsats og for formel anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders bidrag med UNFCCC COP26 og FN's CBD COP15 som fokuspunkter. RU vil sondere mulighederne for samarbejde med partnere som Kommissionen, UNDRR og Det Fælles Forskningscenter med henblik på at oprette en »platform for regional modstandsdygtighed«. Platformens mål er at understøtte de lokale og regionale myndigheders arbejde for at styrke deres modstandsdygtighed over for fremtidige kriser på områder som naturkatastrofer, klimaændringer og sundhed gennem indsamling af data og bedste praksis;
7. beklager, at arbejdsløsheden i 2020 steg i de fleste NUTS 2-regioner i EU, og at de unge er særligt hårdt ramt af denne forværring efter flere år i træk med forbedringer. For at sikre at den »nye normal« for at arbejde, bo og rejse i EU ikke lader nogen i stikken, er der brug for en seriøs debat om økonomisk, social og territorial samhørighed og om samhørighed som en overordnet EU-værdi. Det sociale topmøde i Porto og det sociale Portotilsagn, der fulgte i kølvandet derpå, skal bane vej for en styrkelse af den sociale dimension i EU, og der må ikke skyes nogen anstrengelser for at nå de mål, der er blevet sat for 2030. Der bør udvikles særlige foranstaltninger for udsatte befolkningsgrupper. For eksempel bør alle unge have adgang til Erasmus+-programmet, og hver eneste ung europæer bør have en »minimumsgaranti for kvalifikationer og kompetencer« anerkendt i alle medlemsstater;

8. fremhæver den positive side af denne »nye normal«, da pandemien også fremskyndede den digitale omstilling. Der er dog en betydelig digital kløft mellem by og land i de fleste EU-medlemsstater, når det gælder infrastruktur og brug af internettet og e-forvaltningstjenester, og en stærk koncentration af teknologisektoren i bestemte EU-regioner. En forudsætning for en bæredygtig genopretning er, at denne digitale kløft lukkes ved hjælp af omfattende strategier, der involverer alle myndighedsniveauer. Pandemien viste værdien af digital konnektivitet og behovet for digital samhørighed — et begreb, der bør ligestilles med økonomisk, social og territorial samhørighed. I den henseende er det vigtigt, at der etableres et solidt og omfattende datasæt på lokalt og regionalt niveau med henblik på at omsætte de digitale mål i det digitale kompas 2030 til de subnationale niveauer, så de lokale og regionale myndigheders rolle i den digitale omstilling afspejles. Disse bindende digitale mål bør afspejles i Kommissionens gennemførelsesrapport om den langsigtede vision for landdistrikterne;
9. er fortalende for en større rolle for de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med integrationen af flygtninge og migranter. Behovet for at finde lokale løsninger på de globale migrations- og integrationsudfordringer gør, at mange lokale og regionale myndigheder spiller en aktiv rolle med hensyn til at modtage og integrere flygtninge og migranter, idet de sørger for vital infrastruktur og tjenester i byerne til at imødekomme migranternes behov, f.eks. økonomisk overkommelige og sociale boliger og uddannelses- og sundhedsydelser af høj kvalitet. Modtagelses- og integrationspolitikkerne for migranter må derfor udvikles efter en bottom-up-tilgang i samråd med de lokale og regionale myndigheder for at sikre, at politikkerne ikke er ude af trit med virkeligheden i værtssamfundene. Endvidere skal de lokale og regionale myndigheder have lettere adgang til støttemidler, og kommuner, der deltager i EU's omfordelingsmekanisme og/eller udvikler deres egne integrationsprojekter, bør kunne modtage direkte støtte;
10. konstaterer med bekymring, at forholdet mellem Det Forenede Kongerige (UK) og EU som fastlagt i handels- og samarbejdsaftalen mangler territorial »dybde«. RU er parat til at bidrage til en positiv dagsorden for territorielt samarbejde med lokale og regionale myndigheder i UK ad nye kanaler, der ikke udelukkende beror på de institutionelle rammer i samarbejdsaftalen. Dertil kunne der lanceres flere konkrete initiativer som f.eks. en ændring af forordningen om europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) med det sigte at fremme etableringen af EGTS'er med UK eller tilførsel af specifik støtte til de offentlige institutioners administrative kapacitet til at indgå i samarbejdsprojekter med partnere i UK. Overvågning af de lokale og regionale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af brexittilpasningsreserven bliver også afgørende for at kunne kontrollere, om de territoriale konsekvenser af UK's udtræden af EU afhjælpes;
11. fremhæver, at ifølge den første spørgeundersøgelse, der nogensinde er blevet gennemført på vegne af RU blandt mere end én million folkevalgte politikere på subnationalt niveau, føler næsten to tredjedele af de lokale politikere (64 %), at regioner, byer og landsbyer ikke har tilstrækkelig indflydelse på den politiske beslutningstagning i EU. EU kan derfor komme demokratisk styrket og miljømæssigt mere robust ud af covid-19-krisen, hvis aktiv nærhed formelt anerkendes og anvendes, så det sikres, at der handles på det niveau, hvor indsatsen vil skabe størst mulig merværdi for borgerne, og at der er etableret koordinerede og effektive beslutningsprocesser;
12. understreger, at konferencen om Europas fremtid må gribes som en lejlighed til at styrke det europæiske demokratis hus. Som væsentlige aktører i gennemførelsen og udviklingen af deltagelsesbaseret og debatorienteret demokrati, der supplerer og styrker det repræsentative demokrati er byer og regioner afgørende for at øge borgernes tillid til den demokratiske beslutningstagning. Udvalget opfordrer derfor EU-institutionerne til at bruge konferencen som en lejlighed til at afprøve innovative foranstaltninger (såsom den interaktive flersprogede digitale platform og borgerpaneler), der potentielt kan blive permanente elementer i EU's beslutningsprocedurer, og til at opnå en bedre forståelse af de lokale og regionale myndigheders behov og samtidig overveje, om traktatændringer er nødvendige;
13. fremhæver, at regionernes udvikling i vid udstrækning afhænger af kvaliteten af de fysiske forbindelser. Udvalget peger i den forbindelse på behovet for at fremme jernbanetransport som et centralt element i løsningen af problemet med manglende offentlig transport i fjernliggende og mindre udviklede regioner og fremhæver behovet for en tættere integration mellem miljøvenlige, innovative og sikre transportformer. Udvalget anerkender, at regionale lufthavne spiller en vigtig rolle for den territoriale samhørighed i EU i tyndt befolkede, perifere og mindre udviklede regioner. I lyset af de globale udfordringer, som kun kan håndteres gennem samarbejde, understreger udvalget, at regioner og byer i EU er nødt til på en og samme tid at have fokus på EU og verden udenfor;
14. ser store muligheder for, at den million EU-politikere, der er valgt på regionalt og lokalt niveau, kan bidrage til det europæiske demokratis hus, og konstaterer, at udvalgets seneste spørgeundersøgelse viser, at et overvældende flertal af disse politikere siger, at en stærkere inddragelse af dem vil gøre demokratiet i EU mere velfungerende;

15. pålægger sin formand at fremsende det årlige regionale og lokale barometer 2021 og denne resolution til formændene for Europa-Parlamentet, Kommissionen og Det Europæiske Råd samt til stats- og regeringscheferne for de 27 EU-medlemsstater og opfordrer de regionale og lokale folkevalgte politikere i EU til at formidle rapporten til borgerne og de lokale medier.

Bruxelles, den 13. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om COP26 og globale og lokale alliancer i klimaindsatsen

(2022/C 61/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. er dybt bekymret over resultaterne i den seneste IPCC-rapport *Climate Change 2021 — The Physical Science Basis* ⁽¹⁾, som bekræfter, at der er akut behov for at indføre effektive og omfattende strategier for at nå målet i Parisaftalen om at begrænse den globale opvarmning til et godt stykke under 2 og helst 1,5 grader celsius sammenlignet med det førindustrielle niveau, bekæmpe klimaforandringerne og afbøde og tilpasse os til udviklingen i klimaet;
2. understreger at de lokale og regionale myndigheder gennemfører 70 % af foranstaltningerne til modvirkning af klimaforandringer, 90 % af klimatilpasningspolitikkerne og 65 % af målene for bæredygtig udvikling, hvilket udgør en tredjedel af de offentlige udgifter og to tredjedele af de offentlige investeringer i EU. De står i den henseende forrest i kampen om at håndtere virkningerne af klimaforandringerne på lokalt og regionalt plan og øge deres områders modstandsdygtighed over for klimaforandringerne;
3. minder om, at Parisaftalen anerkender den vigtige rolle, som flerniveauforvaltning spiller i klimapolitikkerne, og behovet for at inddrage regioner, byer og ikkestatslige aktører. Udvalget opfordrer indtrængende til, at dette princip følges fuldt ud på alle forvaltningsniveauer for at skabe synergier og lukke eksisterende huller mellem nationale, regionale og lokale klimapolitikker. Udvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheder har fået en stærkere stemme i internationale forhandlinger og initiativer vedrørende klimaforandringer, og glæder sig over eksisterende initiativer blandt netværk af lokale og regionale myndigheder og deres input til UNFCCC's platform for ikkestatslige aktørers klimaindsats (NAZCA). Udvalget fremhæver de lokale og kommunale myndigheders afgørende rolle med at samle disse stemmer på globalt plan og løbende styrke et verdensomspændende netværk af subnationale myndigheder, som ønsker at bekæmpe klimaforandringerne;
4. ser den tiltagende inddragelse af politisk relevante og demokratisk valgte ikkestatslige aktører såsom lokale og regionale myndigheder, der er det forvaltningsniveau, der er tættest på borgerne, i den globale klimaforvaltningsordning som en nøgleforudsætning for at nå de globale klimamål, og mener, at det derfor er afgørende, at man i UNFCCC-bestemmelserne anerkender denne form for bottom-up-styring ved at give den en formel rolle i beslutningsprocessen;
5. fremhæver RU's centrale rolle som den institutionelle repræsentant for over én million lokale og regionale ledere og som et netværk for netværk. Udvalget mener, at denne enestående position bør udnyttes til at give RU en styrket rolle i den globale klimaforvaltning. Udvalget opfordrer derfor UNFCCC til at udarbejde et aftalememorandum med Det Europæiske Regionsudvalg som den institutionelle repræsentant for europæiske byer og regioner med særlig fokus på afbødning af og tilpasning til klimaforandringerne i sektorer, hvor forvaltningen allerede i høj grad inddrager lokale og regionale myndigheder, såsom energiforsyning og -efterspørgsel, mobilitet og transport, landbrug, håndtering af affald, byudvikling, bygninger og håndtering af oversvømmelser;
6. understreger, at regionernes og byernes aktuelle aktiviteter og tilsagn bør indgå med betydelig vægt i forberedelsen af UNFCCC COP26 og fremtræde synligt på konferencen i Glasgow. Udvalget opfordrer derfor UNFCCC til at samarbejde med RU og andre relevante modparter i lokale og kommunale myndigheder om formel anerkendelse af de subnationale myndigheders bidrag (dvs. regionalt og lokalt bestemte bidrag) for formelt at anerkende, overvåge og tilskynde til reduktion af byernes, de lokale myndigheders og regionernes drivhusgasemissioner på globalt plan — med Edinburgherklæringen om biodiversitet som forbillede;
7. opfordrer det britiske formandskab for COP26 til at sikre, at de planlagte covid-19-relaterede sundhedsforanstaltninger giver ikkestatslige aktører mulighed for at tage aktiv del i arbejdet på COP26-konferencen i Glasgow. Udvalget opfordrer i lyset heraf Kommissionen til at sikre en tilstrækkelig deltagelse og inddragelse af RU's delegation som en del af EU's delegation ved COP26. Udvalget gentager sit tilsagn om at samarbejde med Parlamentets delegation;

⁽¹⁾ Hele rapporten findes på: https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg1/downloads/report/IPCC_AR6_WGI_Full_Report.pdf.

8. understreger, at ambitionen i den europæiske grønne pagt om at gøre Europa til det første klimaneutrale kontinent inden 2050 skal ske i EU ved at integrere bæredygtighedskriterier i alle EU-politikker og samtidig sætte tempoet på globalt plan. Udvalget understøtter, at den europæiske grønne pagt og initiativerne vedrørende regionale og lokale grønne pagter bør være instrumenter til at nå målene i Parisaftalen, fuldt ud gennemføre FN's 2030-dagsorden og verdensmål og yde et ambitiøst EU-bidrag til den globale biodiversitetsramme efter 2020, som vil blive fastlagt på FN's biodiversitetskonference (COP15) ⁽²⁾. Samtidig med at der opnås klimaneutralitet, bør den europæiske grønne pagt være økonomisk levedygtig og ikke pålægge forbrugerne og virksomhederne tunge byrder og omkostninger;

9. tror i høj grad på, at UNFCCC COP26 er en mulighed for at se frem og bane vejen for en ambitiøs global 2050-dagsorden, hvor strategien for verdensmålene supplerer Parisaftalen. Eftersom den europæiske grønne pagt allerede tager højde for de systemiske forbindelser med mange relevante politikområder, kan den, hvis den gennemføres korrekt, inspirere og motivere til en global grøn pagt;

10. opfordrer UNFCCC-parterne til i reglerne for den globale statusopgørelse at indføre en forpligtelse for parterne til at høre og inddrage lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af deres nationalt bestemte bidrag, og opfordrer navnlig parterne til at inddrage det subnationale niveau i revisionen af deres nationalt bestemte bidrag forud for COP-møderne gennem etableringen af en struktureret national dialog;

11. understreger betydningen af, at EU fører an i de globale drøftelser med sin ambitiøse og inklusive klimapolitik, og anerkender derfor den europæiske klimalov som et tydeligt signal og tilsagn, der placerer EU forrest i klimakampen. I den henseende opfordrer udvalget også indtrængende til, at klimaambitionerne ikke yderligere fremmedgør borgerne ved at slå hårdt ned på deres husholdningsbudgetter — hvoraf mange er meget berørt af covid-19-pandemien. Borgere og små virksomheder bør ikke være nødt til at betale regningen for ambitiøse politikpakker;

12. fremhæver i den henseende, at mange europæiske regioner havde erklæret, at der er en klimakrise, inden Europa-Parlamentets erklæring af klimakrisen, og allerede havde indført deres egne ambitiøse klimalove. Udvalget mener derfor, at deres ekspertise bør få en mere fremtrædende plads i det globale klimadiplomati;

13. opfordrer til en hurtigere tilpasning og gennemførelse af EU-missionerne om »Tilpasning til klimaændringer« og »Klimaneutrale byer« samt andre relevante missioner, bl.a. vedrørende jordbund, sundhed og have, når de er godkendt. Udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde deres egne strategier til tilpasning til og afbødning af klimaforandringerne for at øge beskyttelsen af og modstandsdygtigheden i lokalsamfund og naturtyper ⁽³⁾;

14. støtter fuldt ud ambitionerne i EU's klimapolitiske rammer, men efterlyser konkrete tiltag, der understøtter disse mål, og dermed sikrer, at ingen region eller borger lades i stikken. Der er behov for særlig opmærksomhed på og øget målrettet støtte til kulregioner, kulstofintensive regioner, mindre udviklede regioner og øer;

15. glæder sig over lanceringen af konferencen om Europas fremtid og opfordrer til, at den europæiske grønne pagt bliver et centralt emne, eftersom klimaforandringerne, en retfærdig omstilling og bæredygtig udvikling har direkte indflydelse på økonomien, folkesundheden og EU-borgernes trivsel. Udvalget mener, at den europæiske klimapagt inden for disse rammer kan spille en afgørende rolle og blive et eksempel på bedste praksis, der kan videreføres i hele verden;

16. er parat til i samarbejde med Kommissionen, Europa-Parlamentet og andre relevante organisationer at tilrettelægge en række borgerdialoger og en temadag om den lokale klimaindsats for at præsentere merværdien ved den europæiske grønne pagt og vise eksempler på forskellige lokale initiativer. Udvalget gentager samtidig sin opfordring til RU's medlemmer om at gå foran med et godt eksempel og fremme lokale og regionale klimakonferencer;

17. opfordrer alle UNFCCC-parter til i samarbejde med subnationale myndigheder og ikkestatslige aktører at bidrage konstruktivt til processen, der leder op til COP26 ved bl.a. at fremme lokale rådgivende organer, borgerkonventer, lokale og regionale klimakonferencer samt halvformelle institutioner såsom lokale og regionale ungdomsråd og -parlamentar;

⁽²⁾ 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed.

⁽³⁾ COR-2021-01903, RU's udtalelse om opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer.

18. fremhæver betydningen af forskning og dataindsamling om forventede klimavariationer på tværs af de forskellige regioner og af klimamodellering og vurdering af klimakonsekvenser for at udvikle evidensbaserede klimapolitikker, som også overholder princippet om teknologisk neutralitet. Udvalget finder det nødvendigt at fremme interregionalt samarbejde for at bistå og beskytte de mest sårbare regioner og befolkningsgrupper;

19. støtter udviklingen af lokale videnskabelige platforme vedrørende klimaændringer (som allerede eksisterer i adskillige regioner og fungerer som et »lokalt IPCC«) og disses integration i netværk for udveksling af information for at tilskynde til samarbejde med videnskabsfolk og støtte de lokale folkevalgte beslutningstagning;

20. understreger, at selv om mange regioner og byer har truffet ambitiøse tiltag, er der stadig mange, som hverken kender deres aktuelle eller tidligere niveau af drivhusgasemissioner, og som heller ikke råder over en sårbarhedsanalyse i forhold til klimaforandringerne, hvilket gør det svært for dem at måle og sammenligne deres indsats. Udvalget opfordrer Kommissionen til, navnlig ved at gøre fuldt brug af lokale og regionale energiagenturer, Det Fælles Forskningscenter (JRC) og Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og i samarbejde med de nationale instanser, der udarbejder nationale drivhusgasopgørelser, at støtte de lokale og regionale myndigheder i deres evaluering og indberetning af emissioner og deres analyse af klimaforandringerne vigtigste konsekvenser for deres område samt i udarbejdelsen af klimahandlingsplaner med forpligtelser på lokalt og regionalt plan, som f.eks. arbejdet med at tilslutte sig borgmesterpagten og anerkende deres indsats ved at yde EU-finansiering;

21. bifalder UNFCCC's arbejde for udbredelse af vedvarende energi som en forudsætning for en vellykket klimabeskyttelse. For at sikre en storstilet udbredelse af vedvarende energi mener udvalget, at der i den nærmeste fremtid er behov for ambitiøse mål for og foranstaltninger vedrørende udbygningen samt storstilet og decentraliseret infrastrukturplanlægning;

22. anmoder Kommissionen om at samarbejde med RU om at undersøge, hvordan de regionale klimahandlingsplaner kan fungere som regionalt og lokalt bestemte bidrag til Parisaftalen og officielt anerkendes som et supplement til de nationalt bestemte bidrag, idet man skal være særligt opmærksom på at undgå dobbelt bogføring. Som udgangspunkt bør de regionalt og lokalt bestemte bidrag blive en integreret del af de nationale energi- og klimaplaner gennem en revision af forordningen om forvaltningen af energiunionen;

23. støtter på den baggrund den fælles ramme for rapportering under den globale borgmesterpagt som et skridt i retning af sammenlignelighed i den lokale og regionale indsats og anmoder Kommissionen om yderligere at støtte og udvide initiativer såsom borgmesterpagten for klima og energi både i og uden for EU;

24. mener, at den lokale gennemførelse af klimatiltag skal suppleres og styrkes gennem informationsudveksling, peer-to-peer-læring og hensyntagen til områdernes forskellighed. Netværk og alliancer af lokale og regionale aktører er af afgørende betydning for at øge kendskabet på regionalt, nationalt og globalt plan;

25. vil fortsat styrke sit samarbejde med globale, europæiske og nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder, med interessentgrupper fra regioner og byer, med nationale parlamenter og med andre aktører;

26. værdsætter det interinstitutionelle samarbejde og den øgede synergi med udvalgets partnere såsom: regionale parlamenter gennem Konferencen af Regionale Lovgivende Forsamlinger i Europa (CALRE); RLEG-initiativet, der er sat i værk af en gruppe af regioner med lovgivningsbeføjelser; RegHub-netværket og netværket for Samhørighedsalliancen; RU's kampagne vedrørende den europæiske grønne pagt; unge folkevalgte politikere gennem det program, der er målrettet dette samarbejde; regionale og lokale politikere med ansvar for Europe Direct-centrene og pilotprojektet *Building Europe with Local Entities* (BELE);

27. understreger betydningen af finansiering for at opnå klimamålene og foretage tilpasning til klimaforandringerne og behovet for, at lokale myndigheder indgår partnerskaber med den private sektor og finansielle institutioner for at frigøre bæredygtige investeringer i overensstemmelse med målsætningerne om nul emissioner, nul forurening, minimalt affald og tilpasning til klimaforandringerne. Udvalget gentager sin opfordring til at give lokale og regionale myndigheder direkte adgang til EU-midler til projekter under den grønne pagt og foreslår, at Kommissionen etablerer et særskilt program for klimainnovation for de lokale forvaltninger;

28. anser den globale urbanisering som en central klimasektor for klimaindsats og -finansiering ⁽⁴⁾. Bemærker i lyset af den voksende urbanisering den grundlæggende rolle, som byer spiller på vejen mod klimaneutralitet som prøvecentre for innovation og nye tilgange til at afbøde og tilpasse sig til klimaforandringerne, navnlig med hensyn til fysisk planlægning, bæredygtig mobilitet, prisoverkommelige boliger og energieffektive bygninger. Udvalget gentager sin støtte til initiativer, der skal fremvise eksempler på bedste praksis og overføre viden såsom Horisont Europa-missionen om klimaneutrale byer, partnerskaberne under dagsordenen for byerne osv.;

29. mener, at de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) og andre grænseoverskridende strukturer spiller en vigtig rolle med at lette og fremme grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde om tilpasning til og afbødning af klimaforandringerne;

30. bifalder UNFCCC's arbejde vedrørende forbindelsen mellem køn og klimapolitikker ⁽⁵⁾ og opfordrer Kommissionen til at arbejde i samme retning. Udvalget opfordrer globale og europæiske aktører til at investere i kønsspecifikke analyser og kønsopdelte data for fuldt ud at forstå klimaforandringernes indvirkning på alle sårbare grupper, indføre teknikker til kønsbudgettering og sikre lige adgang til deltagelse i den politiske beslutningstagning for alle køn og på alle niveauer. Udvalget støtter i den forbindelse opfordringen til at skabe en bedre balance mellem kønnene i EU-delegationerne og de nationale delegationer på klimakonferencen;

31. gentager sin opfordring til at sikre, at hensynet til miljø og klimaforandringer i højere grad præger EU's eksterne forbindelser, navnlig i handelspolitikken. Udvalget understreger også betydningen af erfaringsudveksling mellem partnere inden for platforme for territorielt samarbejde såsom ARLEM og CORLEAP såvel som gennem partnerskaber mellem byer. Klimaforandringer bør fortsat være en af EU's strategiske diplomatiske prioriteter, så man sikrer, at tredjelande vedtager og gennemfører ambitiøse politikker for klimaneutralitet og når målene i Parisaftalen;

32. mener, at en WTO-forenelig CO₂-grænsetilpasningsmekanisme kan fremme omstillingen til klimaneutralitet på verdensplan, og at de lokale og regionale myndigheder kan yde et klart bidrag til denne proces gennem subnationalt klimadiplomati;

33. støtter fuldt ud de nøgletiltag, som nationale regeringer og finansielle institutioner bør træffe som forudsætninger for den lokale klimaindsats, som det fremgår af publikationen Human Settlements Climate Action Pathway ⁽⁶⁾;

34. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det slovenske rådsformandskab og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 13. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁴⁾ Både mekanismen for bæredygtig udvikling i byerne (CDM)/emissionshandelssystemet (artikel 6, stk. 4, om markedsmekanismer) og bæredygtig integreret byudvikling og territorial udvikling (artikel 6, stk. 8, om ikke-markedsmæssige mekanismer). Artikel 6 i Parisaftalen.

⁽⁵⁾ <https://unfccc.int/gender>.

⁽⁶⁾ Marrakeshpartnerskabet for globale klimaforanstaltninger, 2021.

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 146. PLENARFORSAMLING, 12.10.2021-14.10.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU-strategi for børns rettigheder og den europæiske børnegaranti

(2022/C 61/03)

Ordfører:	Jari ANDERSSON (FI/EPP), medlem af en kommunal forsamling: byrådet i Sastamala
Basisdokumenter:	Forslag til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti COM(2021) 137 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU-strategi om barnets rettigheder COM(2021) 142 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i leveringen af centrale tjenester og bekæmpelsen af fattigdom, og at Kommissionen og medlemsstaterne må sikre, at disse myndigheder inddrages i gennemførelsen af meddelelsen om en EU-strategi om barnets rettigheder og forslaget til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti;
2. påpeger, at udvalget tidligere har udtalt sig om de lokale og regionale myndigheders rolle i bekæmpelsen af børnefattigdom og fremme af børns rettigheder;
3. anfører, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt informerede om, hvordan de aktuelle europæiske foranstaltninger for at bekæmpe børnefattigdom og fremme børns rettigheder gennemføres på forskellige lokale og regionale myndighedsniveauer;
4. ønsker at deltage i den fremtidige dialog om børne- og ungdomspolitikken og -samarbejdet med Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union, civilsamfundet, grupper, der kæmper for børns rettigheder, og andre relevante interessenter.

Generelle betragtninger

5. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti og Kommissionens meddelelse om en EU-strategi om barnets rettigheder, hvis mål er effektivt at fremme medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders indsats for at mindske børnefattigdommen og forbedre børns rettigheder og dermed sikre større retfærdighed og inklusion i Unionen og i regioner og kommuner/byer. Nærhedsprincippet skal i den sammenhæng overholdes;
6. understreger, at børn først og fremmest er børn, uanset etnisk oprindelse, køn, nationalitet, social og økonomisk baggrund, evner eller bopæl, og at børns tarv skal varetages i alle politikker, procedurer og foranstaltninger, der har virkninger for børn, på alle niveauer. Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre, at børns rettigheder i tråd med FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder prioriteres og tages i betragtning i alle EU's interne og eksterne politikker, foranstaltninger og programmer med direkte eller indirekte virkninger for børn, og at der er overensstemmelse mellem alle de beslutninger, der træffes;

7. påpeger, at alle børn i tråd med FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har ret til en passende levestandard og lige muligheder i livet helt fra deres tidlige år. Forbedring af børns og deres familiers socioøkonomiske integration er af afgørende betydning for at mindske fattigdommen og forskellene mellem generationerne, og til opnåelsen af dette er det altafgørende med sikkerhed for ordentlig social og sundhedsmæssig beskyttelse og støtte tillige med adgang til uddannelse og beskæftigelse af høj kvalitet for familier;
8. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelig og øremærket finansiel støtte med henblik på at garantere en effektiv gennemførelse af De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder og anbefaler, at medlemsstaterne fortsætter bestræbelserne for at tackle strukturelle uligheder;
9. gør opmærksom på vigtigheden af, at overnationale, nationale, regionale og lokale myndigheder gennemfører koordinerede tiltag, så målene for Kommissionens initiativer kan realiseres effektivt;
10. peger på betydningen af et tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, fremme af dialog med lokalsamfundene for at forbedre niveauet af beskyttelse af børns rettigheder og tilrettelæggelse af oplysnings- og bevidstgørelseskampagner på lokalt og regionalt niveau ved hjælp af EU-midler for at øge kendskabet til børns rettigheder i samfundet generelt og især blandt børn.

Børnegarantien

11. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der skal sættes ind over for fattigdom og gøres en indsats for at inkludere forskellige etniske og marginaliserede grupper for reelt at sikre beskyttelsen af børns rettigheder. Endvidere betoner udvalget, at fattigdom og social eksklusion kan have store begrænsende virkninger for børns og deres familiers fremtidige muligheder;
12. gør opmærksom på behovet for, at de specifikke foranstaltninger, der iværksættes for at tage hånd om dette, først og fremmest målrettes de dårligst stillede børn. Alle børn skal have adgang til kvalitetsuddannelse, så hvert eneste barn er garanteret samme muligheder for at udvikle deres eget potentiale;
13. fremhæver behovet for at fastlægge god praksis for at mindske børnefattigdom og forbedre adgangen til vigtige tjenester for børn samt for at håndhæve børns rettigheder. Udvalget anbefaler i den forbindelse, at de lokale og regionale myndigheder omfattes af indsatsen for at øge bevidstheden og udveksle god praksis i hele EU, og foreslår, at der med henblik på dette afholdes internationale, nationale og regionale konferencer og foretages studiebesøg;
14. bifalder forslaget til et EU-netværk for børns rettigheder bestående af nationale repræsentanter og internationale og ikke-statslige organisationer, repræsentanter for lokale og regionale myndigheder og børn. Tanken er, at netværket skal styrke dialogen om børns rettigheder og den gensidige læring mellem EU og medlemsstaterne og støtte gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af strategien;
15. konstaterer med tilfredshed, at medlemsstater, hvor andelen af børn i fare for fattigdom eller social udstødelse ligger over EU-gennemsnittet, skal øremærke 5 % af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) til bekæmpelse af børnefattigdom;
16. opfordrer alle medlemsstater — og ikke blot dem, hvor børnefattigdom er mest udbredt — til at afsætte tilstrækkelige midler til at understøtte anbefalingerne i den europæiske børnegaranti. Udvalget fremhæver i denne ånd de positive virkninger af at yde økonomisk støtte til familier med børn som en effektiv metode til at bekæmpe børnefattigdom. Målet bør være at udvikle et omfattende investeringsøkosystem for europæiske børn med udgangspunkt i børnegarantien, genopretnings- og resiliensfaciliteten, strukturfondene og nationale kilder med henblik på en effektiv levering af inkluderende tjenester af høj kvalitet til alle børn;
17. bemærker, at virksomheder og socialt iværksætteri kan spille en vigtig rolle i gennemførelsen af den europæiske børnegaranti, og peger på behovet for at investere i udviklingen af denne kapacitet ved at sikre adgang til finansiering og kurser for iværksættere. Samtidig er udvikling af uddannelsesinstitutioner og sociale bistandssystemer i mindre udviklede medlemsstater ved hjælp af EU-finansiering også afgørende for gennemførelsen af den europæiske børnegaranti;
18. bifalder EU's mål for beskæftigelse, færdigheder og social beskyttelse, herunder målene vedrørende børnefattigdom, og minder om, at EU-institutionerne og de nationale, regionale og lokale myndigheder tillige med arbejdsmarkedets parter har et fælles ansvar for at gennemføre søjlen for sociale rettigheder;

19. ville støtte et forslag om at udpege en national koordinator for børns rettigheder (f.eks. en børneombudsmand) for hver medlemsstat med tilstrækkelige ressourcer og beføjelser til at fremme, koordinere og overvåge spørgsmål, der knytter sig til strategien for børns rettigheder og børnegarantien.

EU-strategien for børns rettigheder

20. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens initiativ til at udarbejde en ny, omfattende strategi for børns rettigheder;

21. bemærker, at de europæiske lokale og regionale myndigheder har enestående forudsætninger for at træffe positive foranstaltninger for at værne om børns rettigheder, fremme deres udvikling i et beskyttende, respektfuldt miljø, hvor de behandles godt, og tage tiltag for at garantere, at børn beskyttes mod alle former for vold, herunder misbrug og omsorgssvigt. Samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder bør fremmes, og EU bør yde støtte til mere effektive partnerskaber mellem disse myndigheder, især med henblik på at udveksle god praksis;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere tilstrækkelig finansiering af EU's strategi for børns rettigheder ved at sikre, at intern og ekstern EU-finansiering samt de nationale budgetter yder tilstrækkelig støtte til gennemførelsen af de prioriteter, der er fastsat i strategien;

23. foreslår, at der i samarbejde med medlemsstaterne og med inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og specialiserede institutioner på lokalt og regionalt niveau udarbejdes en køreplan og en mere nøjagtig tidsplan for initiativets gennemførelse.

Social beskyttelse

24. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens løfte om at fremlægge et initiativ for at støtte udviklingen og styrkelsen af integrerede beskyttelsesforanstaltninger for børn. Disse foranstaltninger vil opmuntre alle relevante myndigheder og organer til at slå kræfterne sammen og arbejde bedre sammen;

25. opfordrer de ansvarlige nationale myndigheder til at sikre effektiv og tilgængelig social beskyttelse og beskyttelsestjenester for børn og unge, så der skabes trygge og inklusive miljøer, hvor børn og unge behandles godt. Der bør være fokus på forebyggende foranstaltninger, tidlig indgriben og støtte til udsatte familier;

26. konstaterer, at børn skal tages behørigt i betragtning inden for rammerne af den næste europæiske semestercyklus;

27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til under hensyntagen til nærhedsprincippet i EUF-traktatens artikel 165 at garantere lige adgang til inkluderende førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet for alle børn med henblik på at nå Barcelonamålene for deltagelse i førskoleundervisning og børnepasning og ændre disse tjenester fra efterspørgselsbaserede ydelser til en ret for alle børn, som er nedfældet i den europæiske lovgivning som en juridisk og social rettighed.

Uddannelse

28. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer endvidere kraftigt medlemsstaterne til at sikre, at alle børn har adgang på lige vilkår til kvalitetsuddannelse, uanset etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, nationalitet, opholds- eller indvandringsstatus, køn eller seksuel orientering. Udvalget opfordrer landene til at træffe passende foranstaltninger for at bekæmpe og afhjælpe årsagerne til fravær og til, at børn forlader skolen tidligt;

29. understreger betydningen af en minimumsgrænse for en fuldt betalt forældreorlov og for børneydelser. Forældreorlov kan inddeles i særskilte rettigheder per forælder, og der bør være mulighed for en fleksibel anvendelse af orloven, f.eks. på et senere tidspunkt i barnets liv;

30. påpeger, at kvaliteten af lærernes, pædagogernes og andre relevante fagpersoners grunduddannelser og opdateringen heraf er af afgørende betydning for alle børns uddannelse, trivsel og inklusion. Udvalget fremhæver desuden, at der er behov for en tilstrækkelig, vedvarende stabil og behovsbaseret finansiering af skoler og vuggestuer, som også sikrer, at mindre skoler i landdistrikterne kan overleve. Uddannelsesstøtte til børn med en vanskelig socioøkonomisk baggrund kan anvendes som et supplerende instrument;

31. betragter det som et vigtigt mål at forebygge, at der opstår for store forskelle i skolernes kvalitet både internt i medlemsstaterne og internt i Unionen;

32. bifalder forslaget til Rådets henstilling om blandet læring for inkluderende undervisning af høj kvalitet på primær- og sekundærtrinnet samt Rådets henstilling om veje til en vellykket skolegang, hvis sigte er at gøre uddannelsesniveau og uddannelsesmæssige resultater uafhængige af social, økonomisk og kulturel status. Udvalget støtter Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at sikre reel lige adgang til digitale værktøjer og højhastighedsinternetforbindelser, digitale færdigheder, tilgængelige onlineundervisningsmaterialer og -værktøjer for alle børn. Udvalget understreger samtidig,

at strategien også er nødt til at omfatte tilvejebringelse af udstyr og støtte uden for skolen til børn med særlige behov og børn, som lever i fattigdom, i marginaliserede befolkningsgrupper, såsom migrant- og romabørn, eller i fjerntliggende områder eller landdistrikter, samt digital vejledning og erhvervsuddannelse til socialt ugunstigt stillede børn og unge og deres familier. Udvalget går ind for offentlig økonomisk støtte til digitalt udstyr til de pågældende børn;

33. tilskynder til udvikling af veludstyrede »talentskoler«, navnlig i regioner, der står over for store sociale udfordringer;

34. fremhæver, at onlinelæring aldrig må blive en permanent erstatning for undervisning ansigt til ansigt, især når der er begrænset adgang til teknologi. Undervisning ansigt til ansigt spiller en vigtig rolle for den sociale interaktion, kvalitetslæring og udvikling;

35. understreger betydningen af, at unge udvikler færdigheder, så de kan leve uafhængigt, og af at tilbyde efteruddannelse til undervisere gennem tilskudsprogrammer;

36. understreger behovet for at sikre velfungerende sociale tjenester for unge, som forlader børnebeskyttelsessystemet, og give dem boligressourcer, uddannelse og støtte, så de kan leve et selvstændigt liv, og så de kan blive integreret i samfundet og på arbejdsmarkedet;

37. påpeger behovet for at have udviklingscentre og åbne talentplejeprogrammer for talentfulde børn, som lever under vanskelige forhold, og som ønsker at lære;

38. understreger, at uddannelsesinstitutioner bør have kapacitet til at levere grundlæggende tjenesteydelser, der har til formål at sikre, at børn, der går i disse uddannelsesinstitutioner, er tilstrækkeligt sunde, både fysisk og mentalt.

Vold begået af og mod børn

39. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU, medlemsstaterne og regionerne til at intensivere foranstaltningerne for at sætte en stopper for alle former for vold mod og forskelsbehandling af børn, herunder fysisk, seksuel, økonomisk og psykologisk vold, misbrug, omsorgssvigt, mishandling og onlinevold, tvangsægteskaber, handel med migrantbørn, tortur, æresdrab, kønslemlæstelse af piger, incest, tidligt skolefravald og brug af børn som soldater;

40. bemærker, at der i EU-strategien for børns rettigheder må medtænkes alle lovgivningsmæssige og andre initiativer af relevans for børns rettigheder for at sikre konsekvens i beskyttelsen af børn mod vold, menneskehandel og misbrug. Kommissionen opfordres også til at fremlægge en nøjagtig tidsplan for de pågældende forslag og sikre, at anbefalingerne gennemføres på korrekt vis;

41. fremhæver vigtigheden af at udvikle forebyggende tilgange til bekæmpelsen af alle former for vold mod børn på EU-niveau og i medlemsstaterne. Dette kan bl.a. ske gennem fremme af god behandling af børn og unge og oprettelse af beskyttende miljøer for børn og unge i alle de områder, hvor børn færdes. Lokale og regionale myndigheder og specialinstitutioner på lokalt og regionalt niveau skal inddrages i udviklingen af forebyggende strategier på nationalt niveau.

Børns sundhed

42. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme korrekt information om vaccination for at øge tilliden til vaccinationsstrategien og sikre, at børns helbred ikke påvirkes negativt af konsekvenserne af desinformation;

43. bifalder genopretnings- og resiliensstrategien for at fremme en hurtig og inkluderende genopretning efter covid-19-pandemien;

44. påpeger, at det er nødvendigt at udarbejde en særlig evaluering af pandemiens indvirkning på børn og unges mentale sundhed, at investere mere i mental sundhed og at udvikle strategier til beskyttelse af børn og unge mod mentale sygdomme.

Børns rettigheder og migration

45. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at der er behov for at sikre et børnevenligt retssystem med hensigtsmæssige og inkluderende procedurer, der sikrer, at børns særlige behov tages i betragtning, og udvalget bemærker, at det er vigtigt at garantere børns ret til at blive hørt og informeret i et klart og letforståeligt sprog, der er tilpasset deres alder, forståelsesevne og udviklingsniveau, og i det nødvendige omfang få hjælp fra juridiske repræsentanter;

46. bifalder, at Kommissionen giver tilsagn om at bistå medlemsstaterne med at udvikle effektive og gennemførlige alternativer til frihedsberøvelse af børn under migrationsprocedurer;
47. understreger vigtigheden af at støtte børn, der er ofre for vold i hjemmet, med lettere adgang til sociale tjenester og mentale sundhedsydelser, så de hjælpes til at få det godt igen, og deres mentale trivsel fremmes. Disse tjenester skal desuden skride ind ved voldelig adfærd hos børn og for at fremme reintegrationen af unge, der har begået vold;
48. er imod frihedsberøvelse af børn begrundet i migration. Princippet om barnets tarv skal være retningsgivende;
49. opfordrer til, at der i alle faser føres et nøje tilsyn med børn ved den kompetente myndighed og/eller offentlige tjeneste, der har ansvaret for at beskytte børn;
50. glæder sig over Kommissionens forpligtelse til at arbejde på at sikre, at forsyningskæderne i virksomheder i EU bliver fri for børnearbejde, navnlig gennem et lovgivningsinitiativ om bæredygtig virksomhedsledelse. Udvalget opfordrer til, at import af produkter fremstillet ved hjælp af børnearbejde forbydes;
51. fremhæver betydningen af at fremme social inklusion og bekæmpe racisme over for og forskelsbehandling af uledsagede migranternes og -unges.

Børns ret til at blive hørt og inddraget i sager og beslutninger, som berører dem

52. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at børn i tråd med FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal sikres muligheden for at blive inddraget i beslutninger, der har virkninger for deres liv, og for at blive hørt på en måde, der er passende i forhold til deres alder og modenhed;
53. understreger betydningen af at udvikle forebyggende foranstaltninger, navnlig forebyggelse af brugen af alkohol, tobak og stoffer blandt unge. Udvalget anbefaler i den forbindelse, at man inddrager de lokale myndigheder, uddannelsesinstitutioner og specialiserede institutioner i udviklingen af forebyggende aktiviteter og i informationsarbejdet om farerne ved brug af alkohol, tobak og stoffer;
54. understreger vigtigheden af bevidstgørelse om børns rettigheder og fremme af børns inddragelse i beslutningsprocesserne på alle niveauer;
55. bifalder Kommissionens forslag om at fremme og forbedre børns deltagelse på en inkluderende og systematisk måde på lokalt, nationalt og europæisk plan gennem oprettelse af en EU-plattform for børns deltagelse;
56. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at oprette, forbedre og afsætte tilstrækkelige ressourcer til nye og eksisterende tilgange til børns deltagelse på lokalt, regionalt og nationalt plan;
57. ser gerne, at EU og medlemsstaterne intensiverer bestræbelserne for at fremme en dialog mellem de nationale beslutningstagere og de unge. Udvalget foreslår i den sammenhæng, at der afholdes fælles workshops i samarbejde med de lokale myndigheder med henblik på at inddrage de unge i beslutningerne og at tage hensyn til deres synspunkter om den politiske udvikling, der vedrører dem;
58. glæder sig over, at Kommissionen for nylig har udpeget den første europæiske ungdomskoordinator, Biliana Sirakova, sådan som det foreslås i Kommissionens EU-strategi for unge 2019-2027. Udvalget gentager sin opfordring til, at der planlægges regelmæssige møder mellem RU og ungdomskoordinatoren, og til, at samarbejdet mellem RU og koordinatoren formaliseres⁽¹⁾.

KONKLUSIONER

59. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at mindst 5 % af midlerne fra ESF+, der er under delt forvaltning, øremærkes til at støtte projekter inden for rammerne af den europæiske børnegaranti, og til at der udvikles et effektivt investeringsøkosystem for europæiske børn, som kombinerer EU-midler og nationale ressourcer. Der bør udpeges en national koordinator for børnegarantien for hver medlemsstat med de nødvendige beføjelser til at fremme, overvåge og rapportere om spørgsmål, der knytter sig til strategien for børns rettigheder og børnegarantien. Alle børn skal i tråd med FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikres muligheden for at blive inddraget i beslutninger, der har virkninger for deres liv, og for at blive hørt på en måde, der er passende i forhold til deres alder og modenhed;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om Det Europæiske Solidaritetskors og den nye EU-strategi for unge — COR-2018-03892-00-00-AC-TRA.

60. anfører, at der er behov for at anerkende og kortlægge de lokale og regionale myndigheders nøglerolle i håndteringen af børnefattigdom og beskyttelse af børn mod alle former for vold og deres afgørende rolle, når det gælder forebyggelse og social udstødelse. Denne rolle har været tydelig i den lokale indsats for at tackle covid-19-pandemien, hvor mange regioner, byer og kommuner reagerede hurtigt og gennemførte tiltag for at afbøde de negative følgevirkninger for børnefattigdom, f.eks. ved at yde fødevarerhjælp til familier med forskellige former for behov;

61. bemærker, at medlemsstaterne og andre aktører bør forberede sig på de mange udfordringer, der kan forventes at opstå, når pandemien aftager, som følge af ændrede levevilkår for børn og familier. I forslaget om den europæiske børnegaranti spiller de lokale og regionale myndigheder en central rolle, når det gælder leveringen af vigtige målrettede tjenester. Det er derfor helt afgørende, at de lokale myndigheder og regionerne deltager som vigtige partnere i udviklingen og gennemførelsen af børnegarantien, fremme af flerniveauforvaltning og udviklingen af et fælles ansvar og koordinerede strategier for det lokale, nationale og europæiske niveau.

Bruxelles, den 12. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer for perioden 2021-2027

(2022/C 61/04)

Ordfører: Juraj DROBA (SK/ECR), formand for Bratislava-regionen

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at samhørighedspolitikken som EU's vigtigste investeringsredskab primært har til formål at reducere de økonomiske, sociale og territoriale forskelle mellem EU's regioner og tackle strukturelle udfordringer såsom jobskabelse, beskyttelse af eksisterende arbejdspladser, konkurrenceevne, økonomisk vækst, klimaændringer, bæredygtig mobilitet og social udstødelse. Udvalget fremhæver samtidig, at regioner, byer og kommuner har ansvaret for den overordnede og bæredygtige udvikling af deres egne områder. De bør derfor tildeles passende finansielle midler, så de kan varetage denne opgave;
2. understreger, at merværdien af EU's samhørighedspolitik går ud over den dokumenterede positive økonomiske, sociale og territoriale effekt, idet den også indebærer et engagement fra medlemsstaternes og regionernes side hen imod en styrket europæisk integration;
3. understreger, at EU's lovgivning om samhørighedspolitikken kræver inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i alle faser af programmeringsperioden, fra planlægning via gennemførelse og overvågning til evaluering. Udvalget mener, at disse myndigheder som led i programmeringsproceduren bør inddrages fuldt ud i analysen af behovene og fastlæggelsen af foranstaltninger med henblik på at udarbejde partnerskabsaftaler og tematiske operationelle programmer, der kan tackle de specifikke udfordringer i regionerne og opfylde samhørighedspolitikens målsætninger. I modsat fald opstår der en risiko for, at indholdet i disse dokumenter ikke opfylder behovene på stedet;
4. fremhæver, at de vigtigste regler om inddragelse af partnere er nedfældet i den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽¹⁾ (den europæiske kodeks), som fortsat gælder for den nye programmeringsperiode;
5. bemærker, at strategisk planlægning udgør grundlaget for en vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken. De vigtigste dokumenter i denne politik er partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer, der fastlægger de strategiske prioriteter, herunder den finansielle tildeling og de foreslåede foranstaltninger, som vil have stor indvirkning på regionernes udvikling i det næste årti;
6. opfordrer til, at de vigtigste strategiske dokumenter for den nye programmeringsperiode vedtages hurtigst muligt, således at gennemførelsen omgående kan komme i gang;
7. glæder sig over den interesse, som det slovenske formandskab for Rådet har vist for yderligere at se på spørgsmålet om partnerskab inden for ESI-fondene med det formål at styrke brugen af dette princip. Udvalget er klar til at samarbejde.

Anvendelse af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer

8. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at partnerskabsprincippet og modellen med flerniveaustyring, som bygger på forbedret koordinering mellem offentlige myndigheder, økonomiske partnere samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, kan bidrage effektivt til en bedre formidling af EU's politiske målsætninger og resultater;
9. bemærker, at partnerskabstilgangen er en deltagelsesbaseret og kollektiv proces, der involverer offentlige myndigheder på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan samt relevante socioøkonomiske partnere og repræsentanter for civilsamfundet;

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

10. påpeger, at anvendelse af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer bidrager til en bedre kortlægning af behovene, et stærkere kollektivt engagement i opfyldelsen af målene samt en følelse af »medejerskab« blandt de involverede partnere og en bedre komplementaritet med andre instrumenter. Disse principper bidrager også til at øge opbakningen til det fælles europæiske projekt ved at formidle, hvordan samhørighedspolitikken bidrager til at løse lokale problemer, og bringer dermed EU tættere på borgerne og mindsker det demokratiske underskud;

11. mener, at en grundig analyse af deres område foretaget af de lokale og regionale myndigheder udgør grundlaget for en god programudformning. Desuden bidrager samarbejde mellem interessenter på forskellige myndighedsniveauer til bedre synergieffekter mellem deres politikker og forhindrer overlappning eller modsatrettede tilgange inden for et givet område;

12. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder allerede har stor erfaring med at forberede og gennemføre flere programmeringsperioder, hvilket der bør bygges videre på i tråd med partnerskabsprincippet for at sikre en bedre tilrettelæggelse af den nye programmeringsperiode. Udvalget påpeger imidlertid, at erfaringerne også viser, at overholdelsen af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer varierer fra den ene EU-medlemsstat til den anden, og at de centrale myndigheders processer ikke nødvendigvis er inklusive;

13. bemærker overordnet set, at formelle partnerskaber anvendes i decentraliserede stater eller føderale stater med etablerede samarbejds mekanismer, men at der er plads til forbedringer, mens de lokale og regionale myndigheders rolle ofte er begrænset i mindre enhedsstater. Samtidig er den fremherskende holdning i mange lande, at jo længere de enkelte regioner, byer og kommuner befinder sig fra hovedstaden, desto mindre er deres rolle i forberedelsen af programmeringsperioden. Udvalget opfordrer alle EU's medlemsstater til at sikre en korrekt anvendelse af princippet om flerniveaustyring, så det sikres, at alle lokale og regionale myndigheder drager fordel heraf;

14. er meget bekymret over, at det ikke er muligt at anvende partnerskabsprincippet korrekt i alle medlemsstater. Forhandlingerne om partnerskabsaftaler og operationelle programmer har vist, at selv om de lokale og regionale myndigheder i de fleste tilfælde blev hørt, udgjorde deres deltagelse ikke et fulgdyldigt partnerskab som fastsat i den europæiske adfærds kodeks for partnerskab;

15. er bekymret over, at der i nogle medlemsstater kun er gjort begrænsede fremskridt med hensyn til at skabe rum for dialog og kommunikation med henblik på fastlæggelse af de regionale strategidokumenter for programmeringsperioden 2021-2027, og det i en sådan grad, at man endnu ikke ved, hvor stor en finansiel tildeling fra strukturfondene der rådes over til gennemførelse af de operationelle programmer;

16. er bekymret over de vigtigste resultater fra en undersøgelse ⁽²⁾, der viser, at inddragelsen af partnere i forberedelsen af den nye programmeringsperiode kun er blevet forbedret en smule sammenlignet med programmeringsperioden 2014-2020, og at den måde, hvorpå partnerskaberne gennemføres, kun har ændret sig en smule, så deres potentiale ikke udnyttes fuldt ud. Udvalget er ligeledes bekymret over, at en alt for stor andel af de lokale og regionale myndigheder kun deltager i offentlige høringer og ikke spiller en mere direkte rolle i udarbejdelsen af strategiske dokumenter. I lande, hvor partnerskabsprincippet ikke fungerer tilfredsstillende og kun er overfladisk, bør Kommissionen bidrage til at finde mekanismer, der kan sikre, at det anvendes korrekt;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre EU-finansiering af samhørighedspolitikken mere attraktiv gennem yderligere forenkling og begrænsning af overregulering og til at overveje at reducere kompleksiteten og, hvor det er relevant, antallet af forordninger og retningslinjer;

18. er af den opfattelse, at fulgdyldige partnerskaber ikke kan gennemtvinges ved hjælp af en forordning eller retsakt, men at de er resultatet af en langsigtet dialog baseret på gensidig tillid og respekt, den politiske kultur og de involverede parter oprigtige interesse i at finde frem til de bedste løsninger for det pågældende område. Udvalget gør opmærksom på, at denne langsigtede og tillidsbaserede dialog kræver klare og pålidelige retlige og operationelle rammer, som EU-institutionerne også har et medansvar for at skabe;

19. mener, at det er beklageligt, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke stiller krav om, at adfærds kodeksen skal anvendes, men kun anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder inddrages, hvilket resulterede i, at de nationale genopretnings- og resiliensplaner blev udarbejdet bag lukkede døre og under meget begrænset inddragelse af og uden væsentlige bidrag fra de lokale og regionale myndigheder, hvilket har bragt kapaciteten til at absorbere og gennemføre midlerne i fare. Dette betyder, at de lokale og regionale myndigheder de facto blot er rene gennemførelsesaktører af de beslutninger, der er truffet af medlemsstaterne, inden for deres kompetenceområder;

⁽²⁾ Application of the principles of partnership and multi-level governance in Cohesion Policy programming 2021-2027, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/effcb753-a6ff-11eb-9585-01aa75ed71a1>.

20. påpeger, at partnerskabspotentialer er underudnyttet og ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning i en række lande, og efterlyser eksempler på god praksis, så interessenterne får mulighed for at spille en effektiv rolle. Udvalget finder det ligeledes beklageligt, at regeringerne i flere medlemsstater ikke ønsker at afprøve nye tilgange til inddragelse af partnere og gentager de etablerede mønstre fra fortiden, hvilket hindrer gennemførelsen af et effektivt partnerskab. I den forbindelse bifalder udvalget Kommissionens intention om at forny det europæiske praksisfællesskab om partnerskab med det formål at sikre erfaringsudveksling og opbygning af kapacitet, og udvalget er parat til at bidrage aktivt til dette initiativ;

21. fremhæver, at mobilisering af interessenter, styrkelse af deres kapacitet og hensyntagen til deres synspunkter fortsat er den største udfordring ved gennemførelsen af partnerskaber og beklager, at der ikke er blevet taget højde for adskillige af de lokale og regionale myndigheders indvendinger fra den sidste programmeringsperiode, så problemerne med at mobilisere partnere derfor fortsat er aktuelle. Udvalget opfordrer derfor til, at Kommissionen stiller krav om, at medlemsstaterne skal begrunde den manglende inddragelse. Den bør også foreslå konkrete foranstaltninger møntet på at mobilisere og styrke interessenterne i den nye programmeringsperiode;

22. mener, at en effektiv tilrettelæggelse af forvaltningsprocesser på flere niveauer ikke kun kræver en vertikal tilgang, der inddrager de forskellige forvaltningsniveauer, men også en horisontal dimension, der involverer relevante socioøkonomiske partnere, repræsentanter for civilsamfundet eller den akademiske verden;

23. påpeger, at de lokale myndigheder ofte føler sig underrepræsenteret i de forberedende processer, hvor de spiller en birolle, eller hvor de ikke bliver hørt. I betragtning af det store antal kommuner, der deltager i forhandlingerne, repræsenteres disse hovedsageligt af deres paraplyorganisationer, som derfor spiller en vigtig rolle i forberedelsesprocessen. Inden for disse paraplyorganisationers strukturer er der imidlertid behov for en passende kapacitet, der kan sikre en effektiv informationsstrøm til byer og kommuner, så de er tilstrækkeligt opmærksomme på de igangværende processer og har mulighed for at påvirke dem gennem deres sammenslutninger;

24. understreger behovet for, at de lokale og regionale myndigheder spiller en fremtrædende rolle i de operationelle programmets overvågningsudvalg og opfordrer forvaltningsmyndighederne til også at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i udarbejdelsen af Interreg-programmerne;

25. opfordrer til, at partnerskabsprincipperne også gennemføres i fuldt omfang under nye instrumenter, såsom mekanismen for retfærdig omstilling, genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre nye instrumenter, der finansieres under NextGenerationEU. Udvalget fremhæver den store indvirkning, som genopretnings- og resiliensfaciliteten vil have på samhørighedspolitikken, og på risikoen for eventuelle overlapninger og uoverensstemmelser mellem disse instrumenter;

26. opfordrer til, at partnerskabsprincippet også anvendes effektivt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, når der udarbejdes og gennemføres strategiske planer. I den forbindelse er en stærk inddragelse af de lokale og regionale myndigheder navnlig vigtig i tilknytning til ELFUL-foranstaltninger. Udvalget understreger de muligheder, som anvendelsen af partnerskabsprincippet i den fælles landbrugspolitik giver, navnlig med hensyn til at finde synergier mellem projekter, der finansieres under EFRU og den fælles landbrugspolitikens anden søjle;

27. understreger betydningen af, at de regionale og lokale myndigheder udøver et parallelt diplomati på europæisk plan og opfordrer Kommissionen til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i forhandlingerne om udformningen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer. Ved at komme med argumenter, der er baseret på deres dokumentation og kendskab til lokale problemer, kan disse myndigheder bidrage til en mere effektiv og realistisk prioritering i de strategiske dokumenter;

28. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder kan udforme deres operationelle programmer på en måde, der sikrer, at integration af ligestillingsaspektet prioriteres højt i tråd med artikel 16, stk. f), i den interinstitutionelle aftale og Kommissionens ambition om, at ligestillingsaspektet skal indarbejdes i EU's programmer samt planen om at indføre en metodologi til vurdering af de kønsspecifikke konsekvenser i konsekvensanalyser senest den 1. januar 2023. Udvalget opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at tage højde for dette i alle faser af programmeringen;

29. understreger, at forskelle i tidsplanen for udarbejdelsen af nationale genopretnings- og resiliensplaner og partnerskabsaftaler i nogle tilfælde kan udgøre en hindring for en effektiv institutionel koordinering og hæmme bestræbelserne på at finde synergi. En eventuel prioritering af finansiering fra genopretnings- og resiliensplaner frem for samhørighedspolitikken som følge af presset for en hurtig gennemførelse og anvendelse kan gå hen og begrænse aktiviteterne i programmeringen og gennemførelsen af samhørighedspolitikken 2021-2027 og bidrage til yderligere forsinkelser og problemer med at anvende samhørighedsmidlerne. Udvalget advarer mod risikoen for en uensartet genopretning mellem de forskellige områder i Europa og øget ulighed som følge af manglen på et stedbaseret fokus i

forbindelse med udarbejdelsen af de planer, der finansieres af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Udvalget opfordrer derfor de europæiske og nationale myndigheder til at fremskynde udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer og til at styrke synergierne mellem partnerskabsaftaler og nationale genopretnings- og resiliensplaner;

30. opfordrer til, at de relevante dokumenter sendes til de lokale og regionale myndigheder i god tid inden arbejds møderne. Udvalget beklager samtidig, at partnerne ofte har meget kort tid til at fremsætte bemærkninger til dokumenterne og opfordrer derfor til, at de får en passende tidsramme, der står i forhold til betydningen af de dokumenter, der kommenteres. Inddragelsen af de regionale og lokale myndigheder bør ikke blot være en formalitet, og der bør altid gives feedback på de fremsatte bemærkninger;

31. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge anvendelsen af partnerskabsprincippet, både i de uformelle forhandlinger med medlemsstaterne og i forbindelse med vurderingen af udkast til partnerskabsaftaler og operationelle programmer. Kommissionen bør komme med henstillinger til medlemsstaterne og de relevante myndigheder med henblik på at forbedre partnerskabsprocesserne;

32. foreslår, at der i samarbejde med det slovenske rådsformandskab arrangeres en fælles workshop med fokus på at inddrage regionale og lokale myndigheder og tage hensyn til deres synspunkter for at gøre udarbejdelsen og gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer mere effektiv. Udvalget foreslår derudover, at spørgsmålet om partnerskaber inden for rammerne af ESI-fondene også behandles i forbindelse med initiativet om bedre regulering og sættes på dagsordenen for Rådets samlinger med det formål at fremhæve fordelene ved effektive partnerskaber og forvaltning på flere myndighedsniveauer i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer. Derved kan det påvises, at denne tilgang bidrager til at opfylde de fælles mål for EU's politikker og derfor også bør anvendes på andre politikområder.

Den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde

33. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver vigtigheden af den europæiske adfærdskodeks for partnerskab og partnerskabsprincippets rolle med hensyn til at styrke det kollektive engagement i og ejerskabet til samhørighedspolitikken;

34. bemærker, at den europæiske adfærdskodeks omfatter detaljerede anbefalinger til en effektiv gennemførelse af partnerskaber, samtidig med at der tages højde for specifikke behov på lokalt og regionalt plan;

35. understreger, at artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning kræver en afbalanceret inddragelse af partnere i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer samt overholdelse af den europæiske adfærdskodeks. Udvalget opfordrer derfor forvaltningsmyndighederne og de centrale koordineringsorganer til fuldt ud at leve op til disse krav og inddrage partnere i et omfang, der rækker ud over de formelle høringer;

36. agter nøje at overvåge anvendelsen af den europæiske adfærdskodeks i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer i overensstemmelse med sine politiske prioriteter for 2020-2025 ⁽³⁾. Udvalget opfordrer ligeledes Kommissionen til at kontrollere, at partnerskabsprincippet anvendes effektivt, inden de nationale partnerskabsaftaler og operationelle programmer godkendes;

37. bemærker, at partnerskabsprincippet blev indført i forbindelse med den europæiske adfærdskodeks for programmeringsperioden 2014-2020 og derfor ikke tager højde for nye instrumenter og situationen efter pandemiens udbrud. Udvalget mener derfor, at partnerskabsprincippet bør styrkes i den europæiske adfærdskodeks, sådan som det allerede har opfordret til i tidligere udtalelser;

38. opfordrer til, at de regionale og lokale myndigheder inddrages fuldt ud i midtvejsevalueringen af programmeringsperioden 2021-2027. Dette bør omfatte en RU-udtalelse om erfaringerne med gennemførelsen i de første år og de lokale og regionale myndigheders forventninger til finansieringsrammen samt om den tekniske gennemførelse i den resterende del af den nuværende programmeringsperiode. Dette kan desuden resultere i udarbejdelse af en undersøgelse til evaluering af erfaringerne med anvendelsen af anbefalingerne i den europæiske adfærdskodeks ti år efter dens indførelse i 2024. Regionsudvalget bør involveres i formuleringen af mandatet for undersøgelsen, debatten om undersøgelsen og udarbejdelsen af anbefalinger som opfølgning på undersøgelsen;

39. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge og evaluere gennemførelsen af den europæiske adfærdskodeks. Hvis partnerskabsprincipperne ikke anvendes i tilstrækkelig grad bør adfærdskodeksen revideres på grundlag af eksempler på god praksis i medlemsstaterne. Udvalget tilskynder Kommissionen til at tage højde for anbefalingerne i denne udtalelse samt konklusionerne fra ekspertworkshopper, hvis kodeksen på et tidspunkt revideres;

⁽³⁾ <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/cor-priorities.aspx>

40. anbefaler, at Kommissionen på grundlag af de indsamlede eksempler på god praksis opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde handlingsplaner for, hvordan partnerskabstilgangen kan forbedres i forbindelse med gennemførelsen og overvågningen i den nuværende programmeringsperiode;

41. anbefaler samtidig, at Kommissionen overvejer at indføre et barometer for anvendelse af partnerskabsprincippet, hvilket vil tilskynde til større anvendelse heraf.

En stedbaseret tilgang

42. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer er en afgørende forudsætning for, at disse får en strategisk udformning, der afspejler de reelle behov i det pågældende område og mener, at en effektiv gennemførelse af partnerskaber og forvaltning på flere myndighedsniveauer er vigtigt for bedre at kunne udpege de investeringsprioriteter, der skal støttes af ESI-fondene. For at målrette investeringerne effektivt er det vigtigt, at der tages hensyn til de regionale og lokale karakteristika i det pågældende område, herunder de naturbetingede og demografiske faktorer, der stiller området ringere. De lokale og regionale myndigheder bør også inddrages i udvælgelsen af indikatorer og regionale tildelinger, hvis omfang bør modsvare områdets strukturelle problemer. Som følge af skævheder mellem regionerne og internt i regionerne er det stadig nødvendigt at investere i grundlæggende infrastruktur til levering af basale tjenesteydelser på områder som miljø, transport, informations- og kommunikationsteknologier, sociale tjenesteydelser, sundhed og uddannelse;

43. understreger, at det er regionerne, byerne og kommunerne, der bedst kender deres områder og deres største udfordringer, når det handler om at opfylde EU's målsætninger såsom den grønne pagt og globale dagsordener som verdensmålene for bæredygtig udvikling. De er bevidste om styrker og svagheder i deres socioøkonomiske strukturer (f.eks. områder med problemer inden for mobilitet, miljø og bæredygtig omstilling, klima, energiomstilling, social inklusion og kampen mod ulighed, uddannelse, digitalisering osv.). Det er disse myndigheder som på grundlag af data er i stand til at vurdere den forventede virkning af hver enkelt foranstaltning og fremsætte forslag til mere målrettede foranstaltninger eller ændring af eksisterende foranstaltninger;

44. understreger, at covid-19-pandemien endnu en gang har vist, hvor stor en rolle de lokale og regionale myndigheder spiller i gennemførelsen af struktur- og investeringsfondene, og at den samtidig har kastet lys på manglen på økonomiske ressourcer i mange lokale og regionale myndigheder. Udvalget bifalder i den henseende de fleksibilitetsforanstaltninger, som Kommissionen har indført med CRII- og CRII+-pakkerne. Udvalget opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at forlænge perioden for en medfinansieringssats på 100 % med endnu et år, forlænge n+3-reglen og midlertidigt hæve de minimis-tærsklen for statsstøtte, så de lokale og regionale myndigheder kan modtage tilstrækkelig støtte i denne vanskelige tid;

45. mener, at en stedbaseret tilgang kan yde et væsentligt bidrag til en bæredygtig grøn og digital omstilling, og anbefaler, at der foretages hyppigere territoriale konsekvensanalyser under de forskellige samhørighedspolitiske mål og målene i den europæiske grønne pagt og den digitale strategi;

46. er af den opfattelse, at en stedbaseret, integreret tilgang bør styrkes på bekostning af en rent sektoriel tilgang i forbindelse med håndteringen af territoriale udfordringer. Det er netop de negative konsekvenser af sektoropdeling og modvirkningen af de involverede parter interesser, der lægger hindringer i vejen for en samlet og integreret tilgang til at løse problemerne;

47. mener, at integrerede territoriale strategier for regioner og byer (baseret på integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet) har et stort potentiale til at påvirke fokus i de nationale operationelle programmer på en positiv måde, så der tages hensyn til specifikke regionale og lokale udfordringer. Udvalget opfordrer derfor til, at de operationelle programmer stemmer overens med disse strategier, så de målrettes præcist. Den regionale dimension bør også indgå i de relevante afsnit af de operationelle programmer for at undgå uoverensstemmelser mellem de forskellige strategiske dokumenter;

48. glæder sig over, at programmeringsperioden 2021-2027 vil lægge stor vægt på integrerede territoriale investeringer i gennemførelsen og mener, at de foranstaltninger, der foreslås i de integrerede strategier, hvor det er relevant, bør støttes som en selvfølge, uden at der er behov for efterspørgselsbaserede indkaldelser af interessetilkendegivelser. ITI-strategierne bør være omfattende og inkludere foranstaltninger uanset de involverede organers kompetenceområder (stat, regioner, kommuner);

49. påpeger, at EU's regioner som led i gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer har veletablerede samarbejdsplatforme baseret på principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer, som er i stand til præcist at kortlægge de vigtigste udfordringer og finde frem til de mest hensigtsmæssige løsninger;

50. opfordrer til, at der oprettes effektive mekanismer, der gør det muligt for de lokale og regionale myndigheder at deltage i udvælgelsen af ITI-foranstaltninger på grundlag af territorialprincippet, uanset de involverede myndigheds kompetenceområder. Udvalget anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne analyserer de eksisterende effektive samarbejds mekanismer i medlemsstaterne, der kan tjene som eksempler på god praksis;

51. mener, at det er nyttigt at opstille prioriteterne i mindre dynamiske tematiske grupper, som på grundlag af verificerbare territoriale data analyserer udfordringerne og foreslår løsninger inden for et bestemt sektorområde;

52. er klar over, at manglen på data på regionalt plan og i grænseregioner er en hindring for en effektiv målretning af investeringerne. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at styrke indsamlingen af statistiske data (via Eurostat og ESPON) på NUTS 3-niveau inden for de forskellige sektorpolitikker, der er relevante for samhørighedspolitikens målsætninger — data, som også vil blive anvendt til at måle de fremskridt, der er opnået på det pågældende område. Udvalget anser også EU's indeks over sociale fremskridt, som Kommissionen fremlagde en ajourført udgave af i slutningen af 2020, for at være et passende instrument;

53. opfatter manglen på administrativ og analytisk kapacitet som en hindring for en effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og opfordrer til, at dette område styrkes i den nye programmeringsperiode.

Anvendelse af digitale værktøjer og pandemiens konsekvenser

54. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at pandemiudbruddet har forsinket forhandlingerne om EU-programmer mellem de lovgivende instanser og dermed udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer, som ikke blev færdige i tide inden starten på den nye programmeringsperiode og opfordrer til en øjeblikkelig fremskyndelse af det forberedende arbejde og en intensivering af drøftelserne;

55. beklager desuden, at de foranstaltninger, der er truffet for at mindske pandemiens spredning, også har forsinket eller skabt en pause i samarbejdet med regionale og lokale myndigheder, i nogle tilfælde med flere måneder, hvilket vil få negative konsekvenser for udviklingen i deres områder;

56. advarer mod tendenser i retning af centralisering i programmeringen og gennemførelsen af ESI-fondene som følge af pandemien og den parallelle gennemførelse af to programmeringsperioder;

57. bemærker, at pandemikrisen også har givet mulighed for at inddrage partnere gennem udbredt brug af digitale kommunikationsværktøjer, hvilket til dels har styrket samspillet mellem interessenter og kan have en positiv indvirkning på en afbalanceret inddragelse af partnere, som ellers ikke ville have mulighed for at deltage i udarbejdelsen;

58. bemærker imidlertid, at partnernes muligheder for at interagere på onlinemøder ofte er begrænsede og mener derfor, at det er nødvendigt løbende at forbedre betingelserne for interaktion med partnerne på onlinemøder. Det er nødvendigt at indføre en række teknikker og tilgange til funktionen som ordstyrer i kombination med teknisk bistand, der kan sikre en bedre gennemførelse af onlinemøder;

59. anbefaler også, at der bygges videre på eksempler på god praksis ved brugen af online- og interaktive kommunikationsværktøjer i fremtiden, men mener ikke, at digitale løsninger kan erstatte fysiske møder og høringer. De bør kun anvendes som en supplerende metode alt afhængigt af debattens form og karakter.

Bruxelles, den 12. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU:
foregribe, forebygge, beskytte, reagere**

(2022/C 61/05)

Ordfører:	Karl VANLOUWE (BE/EA), medlem af det flamske parlament
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU: foregribe, forebygge, beskytte, reagere COM(2020) 795 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens dagsorden for bekæmpelse af terrorisme ⁽¹⁾, som anerkender de lokale og regionale myndigheders centrale rolle, bl.a. i forbindelse med forebyggelse af radikaliserings og beskyttelse af offentlige steder;
2. er enig med Kommissionen i, at terrornetværkenes tværnationale karakter kræver et stærkere samarbejde, som beskytter og værner om vores fælles værdier og standarder, vores europæiske levevis og vores pluralistiske samfund;
3. påpeger, at bekæmpelse af terrorisme er en del af sikkerhedspolitikken, som er en delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne, hvor opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed henhører under medlemsstaternes kompetence i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽²⁾ og gør i den forbindelse opmærksom på den rolle, som regionale retshåndhævende myndigheder spiller i visse medlemsstater;
4. gør opmærksom på, at motiverne bag terrorangreb i EU er forskelligartede og inddeles i 5 kategorier af Europol: jihadistisk terrorisme, venstreekstremistisk og anarkistisk terrorisme, højreekstremistisk terrorisme, etnisk-nationalistisk og separatistisk terrorisme og single-issue terrorisme, der er knyttet til en specifik sag. Udvalget peger på det voksende fænomen med gerningsmænd, der handler alene ⁽³⁾;
5. påpeger, at covid-19-foranstaltningerne hæmmer terroristernes bevægelsesfrihed, men at de desværre finder måder at omgå hindringerne på, og at der skal tages højde for pandemiens socioøkonomiske konsekvenser, som skaber en yderligere risiko for radikaliserings og en krisesituation, som terrorister kan udnytte til at fremme deres mål og aktiviteter ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.

Foregribe

Strategisk efterretnings- og trusselsvurdering

6. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at EU's Efterretnings- og Situationscenter (EU INT-CEN) som følge af terrornetværkenes tværnationale karakter har en afgørende betydning for EU's indre sikkerhed. Udvalget glæder sig over Kommissionens opfordring til at sikre en bedre integration af strategiske efterretninger og til fortsat at forsyne EU INT-CEN med trusselsvurderinger af høj kvalitet fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenester og med de nødvendige ressourcer.

⁽¹⁾ COM(2020) 795 final.

⁽²⁾ EUF-traktatens artikel 4, 67 og 72.

⁽³⁾ Europol (2020). European Union Terrorism Situation and Trend Report (TE-SAT) 2020.

⁽⁴⁾ Europol (2020). European Union Terrorism Situation and Trend Report (TE-SAT) 2020.

⁽⁵⁾ De Forenede Nationers Sikkerhedsråds Eksekutivdirektorat under Komiteen for Bekæmpelse af Terrorismen (2020). The impact of the COVID-19 pandemic on terrorism, counter-terrorism and countering violent extremism.

Styrkelse af kapaciteten til tidlig opdagelse

7. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig i forbindelse med EU's sikkerhedsforskning over den øgede kapacitet til tidlig opdagelse af potentielle terrortrusler og understreger betydningen af interoperabilitet for udvekslingen af oplysninger;
8. støtter i forbindelse med den sikkerhedspolitiske cyklus i Horisont Europa-programmet en yderligere integration af forskningsaspektet, hvor Europol kan bistå med at afdække centrale forskningstemaer og udarbejde og gennemføre relevante EU-rammeprogrammer.

På forkant: nye teknologiers rolle

9. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender de muligheder, som nye innovative teknologier såsom kunstig intelligens og droner giver for proaktivt at opdage terrortrusler og bidrage til beskyttelsen af offentlige steder. Udvalget glæder sig over Kommissionens tilsagn om at finansiere projekter til udvikling af nye teknologier gennem EU's dagsorden for byerne ⁽⁶⁾ og opfordrer til udveksling af bedste praksis mellem myndigheder, industri og eksperter;
10. påpeger, at nye teknologier også skaber nye trusler, og glæder sig bl.a. over Kommissionens planer, der skal forbedre mulighederne for at opdage, spore og identificere potentielt ondsindede droner;
11. gør opmærksom på, at det altid, men især ved nye teknologier, er nødvendigt at finde en balance mellem på den ene side retten til sikkerhed og fysisk integritet og på den anden side de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. I den sammenhæng skal der arbejdes med kontrolforanstaltninger (checks and balances), hvor proportionalitet og uafhængig domstolskontrol prioriteres højt.

Forebygge

Bekæmpelse af ekstremistiske ideologier online

12. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn om, at den i samarbejde med Europol, hvis kompetente enhed skal styrkes med hensyn til ressourcer og kapacitet, vil støtte den videre gennemførelse af EU's kriseprotokol for at gribe ind over for den virale spredning af terrorrelateret indhold på internettet;
13. noterer sig Kommissionens tilsagn om at udvide listen over forbrydelser på EU-plan ⁽⁷⁾ til hadforbrydelser og hadefuld tale og dens forslag til en retsakt om digitale tjenester ⁽⁸⁾. Udvalget gør i den forbindelse opmærksom på behovet for at tage hensyn til de retlige rammer i medlemsstaterne og påpeger, at der altid skal tages hensyn til samtlige grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til ytringsfrihed;
14. understreger betydningen af at formidle modfortællinger og alternative fortællinger i kampen mod radikaliserende, terrorisme og desinformation og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at støtte medlemsstaternes udvikling af denne strategiske kommunikation.

Støtte til lokale aktører for at skabe mere modstandsdygtige samfund

15. Det Europæiske Regionsudvalg understreger sit tilsagn om fortsat at spille en aktiv rolle i bekæmpelsen af radikaliserende og glæder sig over Kommissionens støtte til Netværket til Bevidstgørelse omkring Radikaliserende ⁽⁹⁾ og initiativet »EU's byer mod radikaliserende« ⁽¹⁰⁾;
16. understreger betydningen af en tværfaglig tilgang i samarbejde med civilsamfundet, navnlig hvad angår tidlig opsporing af radikaliserende. Udvalget fremhæver bedste praksis såsom lokale integrerede sikkerhedsenheder, hvor lokalforvaltninger, politi, sociale organisationer, (uformelle) uddannelsesstilbud, religiøse rådgivere osv. samarbejder om at udarbejde en skræddersyet tilgang til omgangen med radikaliserede enkeltpersoner ⁽¹¹⁾, og understreger, at fælles tavshedspligt er afgørende i den henseende. Udvalget opfordrer til udveksling af bedste praksis på dette område og understreger, at der i den forbindelse skal tages højde for medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af privatlivets fred;

⁽⁶⁾ <https://futurium.ec.europa.eu/en/urban-agenda/security-public-spaces>

⁽⁷⁾ Artikel 83, stk. 1, i EUF-traktaten.

⁽⁸⁾ COM(2020) 825 final.

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/networks/radicalisation-awareness-network-ran_en

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/internal-security/counter-terrorism-and-radicalisation_en

⁽¹¹⁾ https://preventie-radicalisering-polarisering.vlaanderen.be/sites/preventie-radicalisering-polarisering/files/leidraad_livc.pdf

17. minder om, at det er de lokale og regionale myndigheder, som konfronteres mest direkte med de muligheder og udfordringer, der er forbundet med integration. Navnlig på dette niveau forventer udvalget støtte fra Kommissionen til at sikre og styrke den sociale samhørighed, herunder gennem dens handlingsplan for integration og inklusion ⁽¹²⁾.

Fængsler, rehabilitering og reintegration

18. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens tilsagn om at fokusere mere på at løse problemet med radikalisering i fængsler ved hjælp af afradikalisering samt rehabilitering og reintegration af radikaliserede fanger. Udvalget understreger behovet for en helhedstilgang, hvor fængselspersonale, socialrådgivere, religiøse rådgivere osv. modtager specialiseret undervisning i, hvordan radikaliserede fanger håndteres, og hvor ledsagelsen af radikaliserede ikke stopper efter deres frihedsberøvelse eller afradikalisering. Udvalget fremhæver betydningen af at udveksle bedste praksis.

Konsolidering af viden og støtte

19. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn om at støtte videreudviklingen af nationale netværk med relevante aktører, ser frem til forslagene om oprettelse af et EU-videncentret om forebyggelse af radikalisering, som ud over at dele viden og ekspertise bør fremme en optimal udnyttelse af finansieringsmulighederne i forskellige EU-programmer, og fremhæver den store viden og ekspertise, der allerede findes hos de lokale og regionale myndigheder ⁽¹³⁾. I denne forbindelse anmoder udvalget om, at man som led i udviklingen af nationale netværk med relevante aktører samt EU-videncentret om forebyggelse af radikalisering sørger for, at de kompetente regionale retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester deltager;

20. henleder desuden opmærksomheden på den betydning, Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) har for EU's terrorbekæmpelse, og understreger, at det er vigtigt, at man sikrer, at de midler, der forvaltes af medlemsstaterne, når ud til alle myndigheder, såvel nationale som regionale, der har beføjelser på dette område.

Beskytte

Beskyttelse af mennesker på offentlige steder

21. Det Europæiske Regionsudvalg understreger de offentlige steders sårbarhed over for terrorangreb og bifalder Kommissionens tilsagn om at styrke princippet om indbygget sikkerhed. Udvalget ser frem til Kommissionens virtuelle arkitekturbog om indarbejdelsen af sikkerhedsaspekter i udformningen af fremtidige og renoveringen af eksisterende offentlige rum og peger på den balance, der skal findes mellem sikkerheden i offentlige rum og deres åbenhed, betydning for livskvaliteten og tilgængelighed;

22. anerkender religiøse samlingssteders særlige symbolske værdi, som ofte gør dem til mål for terrorister, og ser frem til de projekter, som Kommissionen agter at støtte i samarbejde med medlemsstaterne for at forbedre den fysiske beskyttelse af disse steder, og hvor der igen skal findes en balance mellem deres åbenhed, betydning for livskvaliteten og tilgængelighed.

Byer som rygraden i den urbane sikkerhed

23. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens forslag vedrørende EU's tilsagn om sikkerhed og modstandsdygtighed i byerne og det nye initiativ »Byer mod radikalisering og terrorisme«. Udvalget opfordrer til, at der arbejdes på grundlag af princippet om en kvikskranke, så der bliver tale om et enkelt kontaktpunkt;

24. opfordrer Kommissionen til at inddrage Regionsudvalget som en fuldgældig partner i EU's tilsagn om sikkerhed og modstandsdygtighed i byerne og til altid at høre Regionsudvalget vedrørende relevante forslag;

25. understreger, at midler fra EU's samhørighedspolitik også kan anvendes til at forebygge radikalisering og opgradere den offentlige infrastruktur gennem investeringer, der har til formål at styrke social samhørighed, integration og modstandsdygtighed.

⁽¹²⁾ COM(2020) 758 final.

⁽¹³⁾ Det flamske parlament (2015). Stuk 366 (2014-2015) — Nr. 3 en Vlaamse Regering (2017). Vlaams Actieplan ter preventie van gewelddadige radicalisering en polarisering.

Mere modstandsdygtig kritisk infrastruktur

26. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at kritisk infrastruktur risikerer at blive et potentielt terrormål og fremhæver betydningen af at indberette cyberangreb inden for rammerne af lovgivningen om sikkerhed i net- og informationssystemer⁽¹⁴⁾. Udvalget ser frem til Kommissionens forslag om at øge operatørernes modstandsdygtighed og styrke sikkerheden over for både fysiske og digitale risici;

27. bifalder den betydelige udvidelse af anvendelsesområdet for forslaget til direktiv om kritisk infrastrukturens modstandsdygtighed⁽¹⁵⁾ til også at omfatte følgende sektorer: energi, transport, sundhed, drikkevand, spildevand, digital infrastruktur, offentlig forvaltning og rummet. Udvalget gentager sin opfordring⁽¹⁶⁾ til Kommissionen om i fremtiden at overveje, om direktivet kan udvides til endnu flere sektorer, således at også forsyningskæder for helt nødvendige varer omfattes.

Grænsesikkerhed

28. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at den frie bevægelighed for personer inden for EU skal være uløseligt forbundet med en effektiv kontrol af de ydre grænser, og er enig med Kommissionen i, at der skal gøres mere for at sikre et velfungerende grænseforvaltningssystem, der omfatter en systematisk kontrol af alle rejsende ved de ydre grænser, således at personer, der mistænkes for terrorisme, opdages og nægtes indrejse i EU. Udvalget ser frem til Kommissionens forslag til en ny Schengenstrategi;

29. anerkender behovet for at opnå interoperabilitet mellem og en hurtig og fuldstændig gennemførelse af ind- og udrejsesystemet (EES)⁽¹⁷⁾, det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)⁽¹⁸⁾ og det europæiske system for oplysninger om tredjelandstatsborgere og statsløse personer, der er dømt for grov kriminalitet (ECRIS-TCN)⁽¹⁹⁾;

30. anerkender, at det i forbindelse med de nye forordninger om Schengeninformationssystemet (SIS)⁽²⁰⁾ er nødvendigt at gennemføre det automatiske fingeraftryksidentifikationssystem (AFIS) og indlæse oplysninger om fremmedkrigere fra betroede tredjelande i SIS.

Fratagelse af terroristers midler til angreb

31. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender truslen fra hjemmelavede eksplosivstoffer, støtter Kommissionens opfordring til fuld gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer⁽²¹⁾ og fremhæver betydningen af en regelmæssig revision og ajourføring af denne lovgivning.

Reagere*Operationel støtte: styrkelse af Europol*

32. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender den afgørende rolle, som Europol og Det Europæiske Center for Terrorbekæmpelse (ECTC) spiller, understreger behovet for supplerende midler og glæder sig over Kommissionens tilsagn⁽²²⁾ om at styrke Europolis mandat, så Europol får mulighed for at samarbejde effektivt med private parter, støtte nationale terrorbekæmpelsesefterforskninger med bearbejdning og analyse af »big data« og udnytte sin ekspertise inden for forskning og innovation.

Samarbejde om retshåndhævelse

33. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for grænseoverskridende og tværsektorielt samarbejde i kampen mod terrorisme, tilskynder til et stærkt samarbejde mellem regionale og nationale retshåndhævende myndigheder og Europol og fremhæver merværdien af relevante Cepol-uddannelser⁽²³⁾. Udvalget ser frem til Kommissionens forslag om en EU-kodeks for politisamarbejde, anmoder om, at der tages højde for, at visse medlemsstater har en decentraliseret struktur på sikkerhedsområdet, og glæder sig over Kommissionens tilsagn om fortsat at støtte og være garant for ATLAS-netværket af særlige indsatsenheder⁽²⁴⁾. Udvalget opfordrer til at undersøge mulighederne for sammenlægning og fælles udnyttelse af ressourcer.

⁽¹⁴⁾ Direktiv (EU) 2016/1148.

⁽¹⁵⁾ COM(2020) 829 final.

⁽¹⁶⁾ RU's udtalelse om kritiske enheders modstandsdygtighed, NAT-VII/017.

⁽¹⁷⁾ <https://www.eulisa.europa.eu/Activities/Large-Scale-It-Systems/Sis-Ii>

⁽¹⁸⁾ <https://www.eulisa.europa.eu/Activities/Large-Scale-It-Systems/Etiias>

⁽¹⁹⁾ <https://www.eulisa.europa.eu/Activities/Large-Scale-It-Systems/Ecris-Tcn>

⁽²⁰⁾ Forordning (EU) 2018/1860, forordning (EU) 2018/1861 og forordning (EU) 2018/1862.

⁽²¹⁾ Forordning (EU) 2019/1148.

⁽²²⁾ COM(2020) 796 final.

⁽²³⁾ <https://www.cepol.europa.eu/education-training/what-we-teach/counter-terrorism>

⁽²⁴⁾ Afgørelse 2008/617/RIA.

Styrkelse af informationsudvekslingen

34. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender behovet for bedre koordinering, samarbejde og informationsudveksling mellem lokale og regionale myndigheder, medlemsstater, politi, retsvæsen, sikkerheds- og efterretningstjenester indbyrdes samt med relevante EU-agenturer. Udvalget fremhæver bedste praksis, hvor der gøres brug af tværfaglige taskforce, arbejdsgrupper og sikkerhedsenheder på lokalt, regionalt og nationalt plan ⁽²⁵⁾, og ser frem til Kommissionens forslag om en effektiv mekanisme til udveksling af oplysninger om terrorbekæmpelse. Udvalget fremhæver betydningen af diskretion og gensidig tillid;

35. anerkender behovet for en forbedret udveksling af DNA-profiler, finger- og håndfladeaftryk og oplysninger fra nationale køretøjsregistre mellem medlemsstaterne, der opfylder de retshåndhavende myndigheders operationelle behov og er i overensstemmelse med EU's retlige ramme for databeskyttelse. Udvalget ser frem til Kommissionens forslag om at revidere, ajourføre og udvide Prüm-afgørelserne ⁽²⁶⁾.

Støtte til efterforskning og retsforfølgning

36. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at kryptering af oplysninger ikke kun er et vigtigt redskab til beskyttelse af internetsikkerhed og grundlæggende rettigheder, men også misbruges af terrorister. Udvalget ser frem til det samarbejde, som Kommissionen har foreslået med medlemsstaterne om at finde løsninger, der sikrer en lovlig adgang til disse data i overensstemmelse med vores grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og EU's retlige ramme for databeskyttelse;

37. anerkender, at det i forbindelse med identifikation, opdagelse og retsforfølgning af hjemvendte fremmedkrigere er en nødvendig, men vanskelig opgave at indsamle bevismateriale og kamppladsoplysninger. Udvalget ser frem til Kommissionens initiativer, der skal støtte medlemsstaternes indsats på dette område, og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at styrke samarbejdet med tredjelande.

Øget støtte til terrorofre

38. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at terrorangreb har en enorm indvirkning på ofre, og påpeger, at støtten til ofre bør baseres på anerkendelse, erindring, retfærdighed og en indsats for at finde frem til sandheden;

39. understreger, at det er nødvendigt at tage hånd om ofrenes behov, og gør opmærksom på god praksis i form af et sagsstyringssystem med mentorer, hvor ofre ledsages individuelt på administrativt og følelsesmæssigt plan;

40. fremhæver merværdien af EU's pilotprojekt med EU-ekspertisecentret for terrorofre ⁽²⁷⁾ og opfordrer til, at det videreføres og udvides efter 2021, så der kan gennemføres et endnu større arbejde i praksis. Udvalget opfordrer til et stærkt samarbejde med det fremtidige EU-videncenter om forebyggelse af radikaliserende, men anbefaler ikke en sammenlægning af de to centre;

41. bifalder Kommissionens tilsagn om at undersøge mulighederne for at forbedre ofrenes adgang til erstatning, herunder når der er tale om ofre for terrorisme i grænseoverskridende situationer, hvor ofret er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor terrorangrebet fandt sted. Udvalget opfordrer til, at der ses nærmere på modeller som f.eks. en garantifond for terrorofre.

Bruxelles, den 12. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽²⁵⁾ https://www.besafe.be/sites/default/files/2019-06/planr_en.pdf

⁽²⁶⁾ Afgørelse 2008/615/RIA og afgørelse 2008/616/RIA.

⁽²⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/criminal-justice/eu-centre-expertise-victims-terrorism_en

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk i Den Europæiske Union

(2022/C 61/06)

Ordfører: Martine PINVILLE (FR/PES), medlem af regionalrådet i Nouvelle-Aquitaine**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen i sin handlingsplan for intellektuel ejendomsret fra november 2020 meddeler, at den har til hensigt at undersøge muligheden for at oprette et EU-beskyttelsessystem for geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter. Udvalget minder om, at RU allerede i 2015 opfordrede til, at man kiggede nærmere på et sådant system ⁽¹⁾;
2. minder om, at artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) anerkender beskyttelse og udvikling af den europæiske kulturarv som mål, der skal tages højde for i forbindelse med udviklingen af det indre marked, at artikel 118 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sigter mod at sikre en ensartet beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder i EU's indre marked, og at EUF-traktatens artikel 169 sikrer beskyttelse af forbrugernes rettigheder, herunder fremme af forbrugernes ret til oplysning;
3. finder udtrykket »geografiske betegnelser for industri og håndværk« mere præcist og specifikt end udtrykket »geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter« og vælger at anvende dette begreb;
4. glæder sig over den meget brede støtte til et EU-initiativ til oprettelse af en beskyttelsesordning for geografiske betegnelser for industri og håndværk, som bl.a. er kommet til udtryk i forbindelse med den offentlige høring om den indledende konsekvensanalyse, som Kommissionen påbegyndte i slutningen af 2020, og i forbindelse med interessenthøringen den 19. maj 2021 forud for udarbejdelsen af denne udtalelse. Udvalget opfordrer derfor sine medlemmer og de regionale interessentorganisationer til at bekræfte denne støtte ved aktivt at deltage i den »offentlige høring om geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter«, som Kommissionen lancerede den 29. april 2021, og som vil være åben til og med den 22. juli 2021 ⁽²⁾;
5. beklager, at den manglende harmonisering på EU-plan i spørgsmålet om geografiske betegnelser for industri og håndværk betyder, at der er en mangfoldighed af nationale juridiske instrumenter, som svækker beskyttelsen af produkter og virksomheder;
6. konstaterer, at den juridiske behandling på EU-niveau afhænger af arten af geografisk betegnelse, idet kun oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin, aromatiserede vine, spiritus og landbrugsprodukter/fødevarer er beskyttet på EU-niveau;
7. understreger, at WTO (i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder — TRIPS-aftalen) og Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som EU for nylig har tiltrådt, ikke skelner mellem geografiske betegnelser for forskellige produkttyper. Udvalget mener i øvrigt, at EU's tiltrædelse af Genèveaftalen kræver, at EU finder en løsning på problematikken vedrørende beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk;
8. understreger, at de virksomheder, der beskæftiger sig med strategier for og tilgange til geografiske betegnelser, først og fremmest er mikrovirksomheder/SMV'er, der har deres rødder i lokal- og regionalområderne, herunder landdistrikterne, og har reel knowhow, der bunder i områdets historie, og som udgør reelle sektorklynger. Blandt dette segment findes virksomheder, der er blevet førende på verdensmarkedet, og som spiller en vigtig rolle for den europæiske økonomis funktion og for EU's uafhængighed af de globale markeder;

⁽¹⁾ RU's udtalelse ECOS-V-064 COR-2014-05386-00-00-AC-TRA om Udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser til ikke-landbrugsprodukter.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/growth/content/commission-seeks-public-opinion-protection-industrial-designs-and-eu-wide-geographical_da

9. konstaterer, at geografiske betegnelser også afspejler udviklingen i forbrugernes efterspørgsel i retning af mere sporbarhed, gennemsigtighed i forhold til produktets oprindelse og fremstillingsproces, og »lokal produktion« — en tendens, der er accelereret som følge af covid-19-krisen;

10. mener, at anerkendelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk bør være en del af de europæiske programprioriteter, som er ved at blive udviklet, herunder prioriteterne for industristrategien, den grønne pagt og revisionen af handelspolitikken, og også fremtiden for landdistrikterne og udviklingen af korte forsyningskæder.

Behovet for en ensartet europæisk ramme med en territorial dimension

11. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at et sui generis-beskyttelsessystem for geografiske betegnelser for industri og håndværk navnlig vil give mulighed for: en styrkelse af den retlige beskyttelse af produkter med geografiske betegnelser, herunder på internettet; udvikling af værktøjer til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og illoyal konkurrence; skabelse og fastholdelse af arbejdspladser og uddannelse lokalt og regionalt; større gennemsigtighed for forbrugerne og reel anerkendelse af knowhow, der i nogle tilfælde er helt ekstraordinær;

12. erkender, at mærkningsordningen ikke giver mulighed for effektiv beskyttelse af produktnavne og medfører betydelige omkostninger for virksomhederne bag produkterne;

13. går derfor ind for at udvide beskyttelsen af geografiske betegnelser til også at omfatte industrielle og håndværksmæssige produkter inden for rammerne af en EU-forordning, hvis retsgrundlag vil være artikel 118, stk. 1, i EUF-traktaten. En sådan forordning ville bygge på delt kompetence mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne og opfylde alle betingelserne for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, navnlig fordi den ville give mulighed for at skabe betingelser for lige og ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk i hele det indre marked og samtidig undgå konkurrenceforvriddning;

14. mener, at der i kommuner og regioner i EU findes et væld af industrielle og håndværksmæssige produkter baseret på knowhow, der ofte er nedarvet gennem generationer, og at passende fokus på og beskyttelse af disse produkter kan bidrage til at bevare værditilvækst og lokale arbejdspladser, ikke mindst i landdistrikter, samt til at beskytte den lokale kulturarv;

15. understreger, at styrkelsen af de virksomheders position, hvis produkter har opnået geografiske betegnelser for industri og håndværk, vil gøre det muligt at flytte faser af produktionen tilbage og dermed bidrage til genindustrialiseringen af lokal- og regionalområder og til en større økonomisk uafhængighed af de globale markeder for EU;

16. understreger, at konsekvensanalyser af geografiske betegnelser for landbrugsfødevarer har vist, at geografiske betegnelser også fører til en stigning i producenterens indkomst, ofte i landdistrikter eller perifere områder. Oprettelsen af et europæisk system for geografiske betegnelser for industri og håndværk bør også give mulighed for en sådan stigning og have en gunstig virkning for den territoriale samhørighed. En undersøgelse offentliggjort af Kommissionen i 2020 om de økonomiske aspekter af beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter⁽³⁾ viser desuden, at de geografiske betegnelser forbedrer producenterens konkurrenceevne ved at styrke produkternes synlighed og anseelse, og at forbrugerne er villige til at betale for produkter, hvis karakteristika og oprindelse er garanteret;

17. tilføjer i øvrigt, at geografiske betegnelser for industri og håndværk bidrager til at strukturere og diversificere et kulturelt og turistmæssigt udbud i hele området, f.eks. gennem industriel turisme via deling af knowhow og topkvalitet;

18. understreger den rolle, som lokale og regionale myndigheder kan spille, og som nogle allerede spiller i forbindelse med støtte til industrier, både i forbindelse med udformningen af geografiske betegnelser for industri og håndværk (høringsperiode), og når det gælder gennemførelsen (udvikling af kommunikationsværktøjer, støtte til certificering, juridisk rådgivning osv.) og reklamekampagner.

Praktiske aspekter i forbindelse med registreringsproceduren, overvågning og beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det inden for rammerne af et fælles system for alle geografiske betegnelser vil være hensigtsmæssigt så vidt muligt at lade sig inspirere af erfaringerne fra landbrugs- og fødevarerprodukter og arbejde hen imod en harmoniseret tilgang til de forskellige ordninger;

20. anbefaler i den forbindelse, at der for at sikre sammenhæng mellem de to systemer, oprettes en solid koordineringsmekanisme mellem de berørte tjenestegrene i Kommissionen, navnlig i forbindelse med behandlingen af de relevante sager, så man undgår konflikter relateret til anvendelsen af navne. RU opfordrer endvidere til, at de geografiske betegnelser for industri og håndværk integreres i den europæiske GIview-database, som allerede omfatter de geografiske betegnelser for landbrugsprodukter;

⁽³⁾ Kommissionen, Generaldirektoratet for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er: »Economic aspects of geographical indication protection at EU level for non-agricultural products in the EU«, undersøgelse foretaget af ECORYS, VVA og ConPolicy, 2020.

21. gentager sin holdning om, at beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk ikke bør være tidsbegrænset, og at en sådan beskyttelse under alle omstændigheder bør give mulighed for at ophæve beskyttelsen på samme vilkår som dem, der gælder for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter ⁽⁴⁾;
22. vurderer, at der vil være behov for en overgangsperiode for de medlemsstater, som allerede har et beskyttelsessystem, så de geografiske betegnelser, der tidligere er blevet registreret i nationalt regi, kan tilpasses til og integreres i et nyt EU-system;
23. mener, at der også bør findes et system for koordinering eller anerkendelse, som gør det muligt at beskytte produkter, som allerede har en oprindelsesbetegnelse i visse medlemsstater;
24. finder det afgørende, at anvendelsen af et europæisk logo bliver obligatorisk, så forbrugere og kunder kan genkende/identificere disse produkter;
25. opfordrer til, at man for de geografiske betegnelser for industri og håndværk anvender landbrugsmodellen med en registreringsprocedure i to faser, dvs. først nationalt eller regionalt, afhængigt af, hvordan det pågældende land er indrettet, og derefter på EU-niveau;
26. anbefaler, at registreringsproceduren tidsbegrænses og administreres af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, forudsat af det tildes beføjelse hertil;
27. understreger, at forbindelsen mellem det geografiske område og produktet er afgørende, og at dette navnlig afspejles i den store betydning, som den menneskelige faktor og den lokale knowhow spiller for geografiske betegnelser for industri og håndværk. I nogle områder er råvarerne forsvundet eller er ikke længere egnede, hvilket ikke har forhindret, at virksomheder og knowhow har klaret sig igennem og endda er blevet yderligere udviklet, så der kan fremstilles produkter af høj kvalitet;
28. mener, at produktspecifikationerne for produkter med geografiske betegnelser for industri og håndværk bør være gennemsigtige og troværdige for at sikre, at forbrugerne har tillid til disse produkter. Produktspecifikationerne bør angive de forskellige faser i fremstillingsprocessen, deres oprindelsessted, kontrollen med dem og oplysninger om overholdelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling;
29. er særlig opmærksom på spørgsmålet om innovation og forskning, som ikke bør hindres af produktspecifikationerne. Der er da også mange innovative virksomheder (global tilgang, design, råvarernes oprindelse, social innovation, anvendelse af biobaserede eller genvundne materialer, anvendelse af teknologier, patenter), som skaber lokal eller regional dynamik og opretholder et menneskeligt og fagligt miljø omkring de pågældende produkter;
30. mener, at eftersom geografiske betegnelser er en officiel garanti, er det nødvendigt at iværksætte pålidelige kontroller af de berørte operatører for at sikre, at fabrikanterne overholder produktspecifikationerne, og at forbrugerne beskyttes og har tillid til produkterne;
31. anbefaler derfor, at man vælger at anvende certificering, som giver mulighed for at sikre ekstern og uafhængig kontrol til acceptable omkostninger;
32. anbefaler, at der indføres et tilsvarende beskyttelsesniveau som for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, og at det sikres, at medlemsstaterne gennem passende administrative eller juridiske foranstaltninger kan forhindre eller stoppe ulovlig anvendelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk;
33. understreger, at reglerne, når det gælder beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk, også bør omfatte beskyttelse på internettet;
34. mener, at sammenslutninger af producenter af varer med geografiske betegnelser spiller en stor rolle i forbindelse med geografiske betegnelser for industri og håndværk, fordi de sikrer anerkendelse af de geografiske betegnelser og den daglige forvaltning af disse. De bør tildes en stærk rolle med hensyn til overvågning, beskyttelse og fremme af geografiske betegnelser;
35. gentager sin holdning om, at det i særlige og velbegrundede tilfælde vil være rimeligt at åbne mulighed for, at registreringen af en geografisk betegnelse kunne overlades til et enkelt organ, under forudsætning af at den geografiske betegnelse holdes åben for enhver ny producent, som overholder reglerne for den geografiske betegnelse ⁽⁵⁾;
36. mener, at de omkostninger, der er forbundet med registreringsproceduren, ikke bør virke afskrækkende på producenterne og ikke bør tage form af et engangsbeløb såsom f.eks. et registreringsgebyr. Til gengæld bør de omkostninger, som skal afholdes af de kompetente offentlige myndigheder på nationalt niveau, kun omfatte iværksættelse, fremme af og i givet fald tilsyn med kontrollen og håndhævelsen af administrative eller retlige foranstaltninger rettet mod at stoppe den ulovlige anvendelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk.

⁽⁴⁾ Ibid.

⁽⁵⁾ Ibid.

Handels- og konkurrencemæssige aspekter

37. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at produkter med geografiske betegnelser markedsføres via forskellige kanaler, f.eks. korte forsyningskæder, internettet og B2B-kanaler såsom f.eks. til hotel- og cateringbranchen. Den beskyttelse, som den geografiske betegnelse giver, gør det muligt at udvikle disse markeder, eksempelvis ved at integrere disse vifter af produkter i regionale og/eller nationale salgsfremstød eller i forbindelse med fremme af industriel turisme;

38. opfordrer Kommissionen til med henblik på at fremme en bæredygtig offentlig indkøbspolitik at kaste mere lys over, i hvilket omfang der kan anvendes industrielle og håndværksmæssige produkter med geografiske betegnelser i offentlige indkøbsprocedurer i overensstemmelse med objektive miljøkriterier som korte forsyningskæder og internalisering af eksterne omkostninger;

39. minder om, at mange industrielle og håndværksmæssige produkter med geografiske betegnelser eksporteres og har brug for beskyttelse i og uden for Europa. Hvis ikke der er en bred beskyttelse, kan de fælles strategier for geografiske betegnelser og de involverede virksomheder ikke være fuldt effektive, hvilket vil underminere beskyttelsen af deres immaterielle ejendomsrettigheder og medføre fortsatte forfalskninger og illoyal konkurrence, som gør virksomhederne, der ofte er beliggende i landdistrikter, sårbare. Denne beskyttelse bør udvides til at omfatte importerede produkter fra tredjelande, der markedsføres på EU-markedet;

40. understreger afslutningsvis, at en EU-forordning om industrielle og håndværksmæssige produkter med geografiske betegnelser vil gøre det muligt at medtage dem på listen over produkter, der er omfattet af EU's handelsaftaler med tredjelande, og dermed vil sikre dem beskyttelse på nøglemarkeder;

41. opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde et relevant forslag til forordning om beskyttelse af geografiske betegnelser for industri og håndværk i Den Europæiske Union og fremlægge dette til drøftelse og afgørelse. I den forbindelse anmoder udvalget Kommissionen om at tage hensyn til de overvejelser og anbefalinger, der indgår i denne udtalelse. RU giver tilsagn om at medvirke aktivt og støtte denne indsats.

Bruxelles, den 13. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny forbrugerdagsorden: Styrkelse af forbrugernes stilling med henblik på at opnå en bæredygtig genopretning

(2022/C 61/07)

Ordfører: Alexia BERTRAND (BE/Renew Europe), medlem af en regional forsamling: parlamentet for hovedstadsregionen Bruxelles

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger vigtigheden af den europæiske forbrugerpolitik, hvis formål er at sikre EU-borgerne et solidt fundament af rettigheder, der kan beskytte dem mod alvorlige risici og trusler, som de ikke som enkeltpersoner kan tackle, at sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede valg, at øge deres velfærd og at værne effektivt om deres sikkerhed og økonomiske interesser samt at sikre borgerne kontrolmekanismer og retsmidler, der gør disse rettigheder effektive;
2. understreger, at man ved at beskytte forbrugerne på EU-niveau tillige bidrager til at forstærke den økonomiske genopretning i EU, samtidig med at den cirkulære økonomiske model iværksættes, og virkningerne for miljøet og menneskers sundhed mindskes;
3. bifalder den ventede offentliggørelse af en ny forbrugerdagsorden, der analyserer, hvordan man kan styrke forbrugernes beskyttelse og modstandsdygtighed under og efter covid-19-pandemien, samtidig med at de europæiske forbrugere får mulighed for at spille en aktiv rolle i den grønne og den digitale omstilling;
4. understreger behovet for at udvikle forbrugerbeskyttelsen og de dermed forbundne gennemførelsesinstrumenter for fuldt ud at tage hensyn til de store udfordringer, som den europæiske økonomi står over for, såsom covid-19-krisen, den grønne omstilling, den digitale omstilling, globaliseringen og fremkomsten af særlige behov hos visse sårbare forbrugere;
5. understreger, at det for at fastholde høje forbrugerbeskyttelsesstandarder er vigtigt at undgå en mekanisk anvendelse af det »én ind, én ud«-princip, der blev indført i meddelelsen om bedre regulering;
6. glæder sig over, at konferencen om Europas fremtid også behandler spørgsmålet om europæisk forbrugerpolitik.

Forbrugerbeskyttelse på baggrund af covid-19-pandemien

7. Det Europæiske Regionsudvalg understreger på det kraftigste behovet for opretholdelse og håndfast gennemførelse af forbrugernes rettigheder og den relevante EU-ret i krisetider, navnlig for ikke at svække dem og for at give forbrugerne mulighed for at opnå passende retsbeskyttelse;
8. glæder sig over Europa-Parlamentets vedtagelse den 27. april 2021 af forordningen om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (omarbejdning), som bekræfter jernbanepassagerers rettigheder og beskyttelsen af dem. Det gælder navnlig i forbindelse med omlægning af rejsen og støtte i tilfælde af forsinkelser og aflysninger samt forbedring af hjælpen til personer med nedsat mobilitet. Denne styrkelse af passagerernes rettigheder kan meget vel føre til, at mange forbrugere skifter til denne mere bæredygtige transportform, og til øget interoperabilitet med bløde mobilitetsformer, hvor operatørerne forpligtes til at indrette et område til cykler i togene;
9. anbefaler, at man overvejer at udvide forbrugerbeskyttelsen til andre områder i forbindelse med aflysning i sektorer som f.eks. kultur og andre arrangementer;
10. opfordrer de forskellige kompetente myndigheder til fortsat at bekæmpe bedrageri, der rammer forbrugerne, i samarbejde med netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde og berørte onlineplatforme, formidlingstjenester og aktører;
11. understreger, at der skal tages hensyn til erfaringerne fra håndteringen af denne krise ved fastlæggelsen af produkt-, proces-, tjenesteydelses- og kvalitetsstandarder med henblik på at opnå standarder, der hurtigt kan implementeres af offentlige myndigheder og virksomheder for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for forbrugere af varer og tjenesteydelser;

12. understreger erfaringerne fra covid-19-pandemien og betydningen af at opretholde et højt forbrugerbeskyttelsesniveau — også i krisetider. Udvalget anbefaler derfor, at der foretages de nødvendige lovgivningsmæssige revisioner for at fastslå konsekvenserne af ekstraordinære omstændigheder, der opstår som følge af forbrugeraftaler, før sagen udløses (rebus sic stantibus-klausulen). En sådan tilgang, hvor der tages hensyn til principperne om foregribelse og fremsynethed, vil øge forbrugerbeskyttelsen;

13. opfordrer Kommissionen til at analysere covid-19-krisens langsigtede indvirkning på europæernes forbrugsmønstre og til at bygge videre på denne analyse i forbindelse med udvikling af fremtidige strategiske EU- initiativer på dette område;

14. bifalder i denne forbindelse initiativerne til støtte for lokale virksomheder, herunder små producenter, og lokalt håndværk;

15. understreger ligeledes, at forbrugerlovgivningen via tydeligere og mere komplet information kan tilskynde til en styrkelse af korte forsyningskæder i landbrugs- og fødevarerproduktionen, hvilket vil reducere de drivhusgasemissioner, der er forbundet med transporten af varer. Udvalget minder i den forbindelse om betydningen af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i forbrugerbeskyttelsespolitikkerne;

16. understreger endvidere, at man skal understøtte politikker, der reducerer den digitale kløft, med hensyn til såvel udstyr og territorial dækning som de nødvendige kompetencer.

Den grønne omstilling

17. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at bæredygtigt forbrug har afgørende betydning for at nå målene i den grønne pagt;

18. understreger, at forbrugerne i EU spiller en afgørende rolle i den grønne omstilling, og at de derfor skal oplyses og sættes i stand til at træffe oplyste valg på grundlag af sammenlignelige, gennemsigtige og tydelige oplysninger med udgangspunkt i Kommissionens metode om miljøaftryk, navnlig oplysninger om produkternes bæredygtighed og mulighed for reparation samt deres sociale og miljømæssige aftryk. Disse oplysninger skal være baseret på konsoliderede data og forbrugerforskning. Det anbefales, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i oplysningsarbejdet;

19. understreger, at det er helt afgørende, at man giver forbrugerne mulighed for at træffe et valg baseret på produkternes bæredygtighed, samtidig med at producenterne skal tilskyndes til at forlænge deres produkters levetid. Udvalget understreger desuden behovet for europæisk lovgivning, der sanktionerer planlagt forældelse og belønner industriel og teknologisk produktion med lang levetid;

20. påpeger, at overgangen til en grøn økonomi kun kan lykkes, hvis efterspørgslen efter bæredygtige produkter og tjenesteydelser ikke begrænser sig til bestemte forbrugergrupper, og understreger i den forbindelse, at der skal sikres adgang til bæredygtige produkter og tjenesteydelser for alle forbrugere, uanset deres økonomiske situation, hvis målene skal realiseres;

21. anbefaler, at der udvikles en helhedsorienteret strategi for forbrugeroplysning, om muligt gennem udarbejdelse af mærkning, hvori der indgår aspekter som bæredygtighed, sundhed, miljøvenlighed, produktets oprindelse med særlig fokus på, om produktet kommer fra EU eller et tredjeland, og fairtrade. Udvalget understreger endvidere, at det kan være nyttigt i stigende grad at integrere sociale og miljømæssige aspekter i offentlige udbud gennem en række foranstaltninger, herunder fastlæggelse af mindstekrav på miljøområdet i den sektorspecifikke lovgivning som fastsat i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi;

22. understreger, at det er vigtigt, at produktstandarter tager højde for udfordringerne vedrørende bæredygtighed og cirkularitet, og fremhæver i denne forbindelse, at de EU-institutioner, der har ansvaret for udformning af standarder, har en vigtig rolle at spille i denne henseende, navnlig gennem udvikling af standarder, der gør det muligt at fastlægge, hvorvidt et produkt er »grønt« eller »bæredygtigt«;

23. understreger betydningen af at forbedre og garantere samspillet mellem de forskellige ordninger;

24. anbefaler, at man kombinerer en undersøgelse af det betimelige i at forlænge den lovbestemte garantiperiode for forbrugsgoder med bedre forbrugerinformation om produkternes forventede levetid;

25. anbefaler, at det undersøges, om der bør indføres en ordning for forhåndsgodkendelse af miljøanprisninger og miljømærker i stil med den ordning, der gælder på sundhedsområdet;

26. understreger, at man med hensyn til håndtering af defekte produkter skal sikre, at genanvendelse og reparation prioriteres frem for bortkastning, forudsat at dette ikke medfører et tab af forbrugerrettigheder, og at denne anvendelse eller reparation ikke resulterer i, at der fremstilles produkter af ringere kvalitet;
27. fremhæver, at det skal sikres, at der er reservedele til rådighed, idet man sørger for, at produkterne kan repareres, og at disse reparationsomkostninger ikke afholder forbrugeren fra at reparere produktet, samtidig med at forbrugernes rettigheder med hensyn til produktoverensstemmelse og produktsikkerhed respekteres. Udvalget anbefaler, at Kommissionen undersøger, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at muliggøre dette;
28. anbefaler, at Kommissionen i forbindelse med revisionen af direktivet om salg af varer undersøger, hvordan man yderligere kan fremme reparation og mere bæredygtige, »cirkulære« produkter under overholdelse af forbrugerrettighederne og den økonomiske balance mellem forbruger og virksomhed;
29. understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle på dette område, hvorfor nye forbrugsmønstre og -adfærd, som f.eks. deleøkonomien, skal fremmes på lokalt og regionalt niveau;
30. anbefaler, at man støtter forretningsmodeller, hvor man køber en tjenesteydelse frem for en vare, idet man fremmer reparationer, de socialøkonomiske aktørers aktiviteter og genbrugsmarkedene;
31. understreger, at der er brug for en oversigt over god lokal bedste praksis inden for reparation og den cirkulære økonomi;
32. anser det for hensigtsmæssigt, at man udvider virkefeltet for lokale forbrugstiltag til tjenesteydelsesøkonomien, f.eks. med hensyn til bygningsrenovering og tilpasning af forbrugernes boliger til et mere grønt og digitalt samfund, navnlig ved at forbedre redskaberne for forbrugeroplysning;
33. bakker op om initiativer til støtte for den lokale handel med det sigte at styrke forbrugernes stilling på markedet, beskytte miljøet og fremme håndværksvirksomhed;
34. fremhæver den rolle, som regionale og lokale myndigheder kan spille i forhold til information og bevidstgørelse af forbrugerne;
35. understreger, at det er vigtigt, at man finder effektive løsninger, som forbrugerne let kan forstå og gennemføre;
36. støtter Kommissionens intention om at samarbejde med de økonomiske aktører med henblik på at tilskynde dem til frivilligt at afgive tilsagn om at træffe foranstaltninger til støtte for bæredygtigt forbrug, ud over hvad der kræves i lovgivningen;
37. anser det for nødvendigt, at direktivet om miljøvenligt design udvides til også at omfatte energirelaterede produkter og en bredere vifte af produkter med stor miljøpåvirkning, samt at der indføres foranstaltninger, der begrænser produktionen af affald;
38. bifalder fuldstændigt initiativet om bæredygtige produkter, der vil gøre disse produkter til normen og dermed bekæmpe tidlig forældelse og fremme bæredygtigheden;
39. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at indarbejde økonomiske incitamenter i EU's genopretningsplan på en sådan måde, at der sikres langsigtede økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt, samtidig med at ressourceforbruget reduceres, farlige stoffer undgås og fjernes, og materialers og systemers cirkularitet forbedres;
40. fremhæver på ny det presserende behov for at fremskynde overgangen til en regenerativ vækstmodel, der holder ressourceforbruget under grænserne for, hvad planeten kan klare, og reducerer vores fodaftryk. Det er derfor bydende nødvendigt at afkoble væksten fra ressourceforbruget, sikre udviklingen i retning af et ægte cirkulært samfund og samarbejde på alle forvaltnings- og samfundsniveauer;
41. understreger, at man skal støtte SMV'er og små lokale producenter i den grønne omstilling uden at øge den administrative byrde. EU-finansiering er central for at sikre denne omstilling. Udvalget fremhæver behovet for, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i arbejdet med at oplyse om de EU-midler, der er til rådighed i den henseende.

Den digitale omstilling

42. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at den digitale omstilling grundlæggende forandrer forbrugernes liv. Den giver dem fantastiske muligheder, men stiller dem også over for nye vanskeligheder. I denne forbindelse mener udvalget, at man skal tage kampen op mod urimelig handelspraksis på internettet. Man bør styrke forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med udformningen af reglerne for den digitale økonomi og kravene i forhold til kunstig intelligens, tingenes internet og robotteknologi. Udvalget noterer sig i den forbindelse Kommissionens nyskabende forslag i forordningen om harmoniserede regler for kunstig intelligens og meddelelsen om fremme af en europæisk tilgang til kunstig intelligens, som RU vil udarbejde en særskilt udtalelse om;

43. understreger, at der er behov for at intensivere beskyttelsen af forbrugerne mod urimelig handelspraksis på internettet. Konkret bør der udvikles nye normative værktøjer eller markedsovervågningsværktøjer for at beskytte forbrugerne mod ny praksis, der opstår som følge af udviklingen af kunstig intelligens og brug af algoritmer (målrettede pris-, produkt- eller tjenesteydelsestilbud gennem forbrugerprofilering på internettet osv.). Samtidig skal det garanteres, at forbrugernes personoplysninger beskyttes på effektiv vis. På samme måde opfordrer udvalget Kommissionen og EU-institutionerne til at øge offentlighedens bevidsthed om de miljømæssige og sociale konsekvenser af onlinekøb;

44. understreger, at EU-lovgivningen om produktsikkerhed, som tager sigte på forbrugernes fysiske sikkerhed, bør ajourføres for at tackle spørgsmålene om sikkerheden ved forbundne produkter (respekt for personoplysninger, cybersikkerhed, pålidelighed, gennemsigthed og forbrugerinformation);

45. understreger behovet for sammenhæng og et klart samspil mellem EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning og EU-lovgivningen om digitale markeder med henblik på at etablere et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for så vidt angår forbrugerrettigheder, adgang til varer og tjenesteydelser, herunder grænseoverskridende adgang, gennemsigthed, ansvar og et sikkert digitalt miljø, og for at præcisere og styrke onlineformidlers ansvar. Onlineformidlere bør stille mekanismer til rådighed for at gøre det muligt at overvåge virksomheders onlinetilbud over tid for at undgå overtrædelser, som på grund af deres flygtige karakter kan skade forbrugerrettighederne;

46. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at anvende en række innovative elektroniske værktøjer, som bør støtte de relevante organer i at udpege ulovlig handelspraksis online. Sådanne elektroniske værktøjer bør også kunne bruges til at overvåge onlinevirksomheders forsvinden;

47. bemærker, at geoblokering, som begrænser forbrugernes adgang til digitalt indhold i hele Europa, fortsat benyttes på visse områder;

48. anbefaler, at man udnytter den samling af data, som de offentlige myndigheder ligger inde med, til på optimal vis at informere forbrugerne gennem en dynamisk open data-politik;

49. understreger at man skal støtte SMV'er og små lokale producenter i den digitale omstilling uden at øge den administrative byrde. EU-finansiering er central for at sikre denne omstilling. Udvalget fremhæver behovet for, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i arbejdet med at oplyse om de EU-midler, der er til rådighed i den henseende.

Effektiv håndhævelse og klageadgang

50. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at koordinere og støtte medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder med hensyn til kontrol med overholdelsen af forbrugernes rettigheder, navnlig ved at sikre, at foranstaltninger truffet af en medlemsstat kan anvendes uanset den pågældende virksomheds placering, og det samme bør gælde for sanktioner;

51. bifalder, at der som led i den nye forbrugerdaysorden lægges op til, at Kommissionen hjælper medlemsstaterne med hurtigt at gennemføre og håndhæve forbrugernes rettigheder, navnlig gennem samarbejdsnetværket om forbrugerbeskyttelse. Udvalget fremhæver i den forbindelse den positive rolle, som de europæiske forbrugercentre spiller i indsatsen for at sikre grænseoverskridende forbrugerbeskyttelse;

52. bemærker, at en korrekt gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der kræves i overensstemmelse med den nye dagsorden, gør det nødvendigt at have et større antal medarbejdere, der beskæftiger sig med markedsovervågningsfunktioner. I den forbindelse bør den sektorspecifikke specialisering af personale, der er involveret i disse opgaver, forbedres, samtidig med at der bør være løbende uddannelse og tilstrækkelige materielle ressourcer til rådighed til at udføre de aktiviteter, der skal overvåges, nemlig svigagtig praksis, urimelig praksis, onlinesalg osv. For at afsløre mulig svig eller manglende overholdelse, der kan påvirke sikkerheden, er der desuden behov for et passende netværk af akkrediterede laboratorier;

53. anbefaler, at man intensiverer samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder på den ene side og forbrugerorganisationer på den anden side;

54. støtter udviklingen af frivillige forbrugeroplysningsforanstaltninger i partnerskab mellem de lokale og regionale myndigheder og virksomhederne.

Hensyntagen til særlige forbrugerbehov

55. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at den nye forbrugerdagsorden fremhæver, at visse grupper af forbrugere, især børn, ældre og personer med handicap, kan være særligt sårbare i bestemte situationer og behøver særlige beskyttelsesforanstaltninger, navnlig som følge af den digitale kløft;

56. understreger behovet for at styrke beskyttelsen af sårbare forbrugere, der har brug for kredit for at kunne købe basale varer og tjenesteydelser, såsom lægebehandling, uddannelse og offentlige tjenester. I disse sektorer er det nødvendigt at fastlægge politikker og instrumenter til at styrke forbrugerbeskyttelsen i tilfælde af vedvarende insolvens hos virksomheder, der leverer tjenesteydelser inden for væsentlige sundheds- og uddannelsessektorer, for at afbøde de skader, der opstår som følge af virksomhedslukninger;

57. understreger, at det er nødvendigt, at forbrugernes finansielle færdigheder udvikles, herunder også når det drejer sig om nye digitale teknologier, og støtter projekter på dette felt på lokalt og regionalt niveau;

58. glæder sig over, at der i den nye forbrugerdagsorden lægges op til en øget finansiering af foranstaltninger, der sigter mod at gøre rådgivning i forbindelse med gældsætning lettere tilgængelig i medlemsstaterne fra 2021, i betragtning af betydningen af de lokale myndigheders indsats på dette område;

59. bifalder Kommissionens hensigt om at støtte initiativer, der yder lokal rådgivning til forbrugere, som af strukturelle eller personlige årsager ikke har adgang til støtte og information online eller på centrale informationskontorer;

60. efterlyser en etablering/styrkelse af samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder, forbrugerorganisationer og virksomheder, så de kan forene kræfterne for at optimere ressourceudnyttelsen;

61. anbefaler, at Kommissionen som led i arbejdet med at bekæmpe alt for stor gældsætning undersøger, om der — ved siden af de præventive tiltag — kan indføres et korrigerende EU-retligt instrument til kollektiv regulering af forbrugernes gæld. Udvalget efterlyser desuden specifikke politikker for at undgå praksis, der beviseligt er særlig skadelig for forbrugeren (f.eks. revolverende kredit), som skaber gældsætning og gør forbrugeren sårbar over for andre kreditter;

62. anbefaler, at man anskuer spørgsmålene om forbrugersårbarhed og forbrugerudstødelse i alle deres dimensioner, herunder dem, der direkte har med lokale problematikker at gøre, som f.eks. den digitale kløft, der rammer forbrugere, der bor i områder, hvor der er ingen eller kun dårlig forbindelse. Det er nødvendigt at fremme og administrere en liste over grundlæggende direkte finansielle tjenesteydelser og vedtage foranstaltninger til sikring af, at sådanne tjenesteydelser ikke helt eller delvist forsvinder, hvilket ville skabe forskelsbehandling mellem forbrugere med hensyn til adgang til finansielle tjenesteydelser;

63. anbefaler endvidere, at man analyserer problematikken med den digitale kløft, der rammer sårbare forbrugere, der især i de mindre udviklede regioner holdes uden for den digitale omstilling, fordi de ikke er i besiddelse af det nødvendige udstyr eller har de nødvendige grundlæggende kompetencer.

Forbrugerbeskyttelse i en global sammenhæng

64. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at i en globaliseret verden, hvor onlineindkøb går på tværs af grænserne, er samarbejdet med de internationale partnere blevet helt afgørende;

65. bifalder, at Kommissionen har bebudet, at der vil blive udarbejdet en handlingsplan med Kina med henblik på at styrke sikkerheden af produkter, der sælges online, og at der vil blive etableret en lovgivningsmæssig støtte, teknisk bistand og hjælp til en kapacitetsstyrkelse henvendt til EU's partnerregioner, bl.a. i Afrika;

66. opfordrer imidlertid Kommissionen til at udvikle og intensivere samarbejdet med tredjelande, hvor udbydere af tjenesteydelser rettet mod EU har etableret sig;

67. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at varer og tjenesteydelser, der importeres til EU, overholder EU's relevante standarder og lovgivning. Udvalget glæder sig over, at Kommissionen foreslår at styrke virksomhedernes ansvar, når det gælder menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder, i hele deres værdikæde (herunder blandt deres underleverandører), også i tredjelande.

Anvendelse af forbrugerbeskyttelsespolitikken på andre områder

68. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at forbrugerpolitikken er en af de mest tværgående EU-politikker, idet den berører mange andre EU-politikker, såsom produktsikkerhed, det digitale marked, finansielle tjenesteydelser, fødevarerikkerhed og -mærkning, energi, rejser og transport;

69. påpeger, at det er nødvendigt at medtage krav om forbrugerbeskyttelse, når der udarbejdes og gennemføres andre EU-politikker og -aktiviteter, f.eks. med hensyn til energi, telekommunikation, transport, forsikring, låntagning osv.;

70. understreger, at målet om at fremme forbrugervelfærden via en robust konkurrencepolitik i EU bør være et prioriteret mål ved gennemførelsen af artikel 101 og 102 i TEUF.

Styring

71. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det er nødvendigt at udvikle resultattavlen for forbrugervilkår, som viser forbrugernes situation i EU, med et relevant sæt af indikatorer, der bl.a. omfatter indikatorer for forbrugercirkularitet, med henblik på at understøtte styringen og overvågningen af den nye forbrugerdagsorden;

72. støtter Kommissionens hensigt om at etablere en ny styringsmodel med et vidtfavnende partnerskab, der omfatter samtlige berørte aktører. I denne forbindelse bifalder udvalget Kommissionens ambition om at afholde regelmæssige drøftelser med Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, samtidig med at den arbejder tæt sammen med medlemsstaterne gennem eksisterende netværk, arbejdsgrupper og ad hoc-taskforcer;

73. understreger, at det giver god mening at inddrage Det Europæiske Regionsudvalg i dette arbejde.

Bruxelles, den 13. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025

(2022/C 61/08)

Ordfører:	Kate FEENEY (IE-Renew E.), medlem af Dún Laoghaire-Rathdown County Council
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025 COM(2020) 698 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at ligestilling er en af de grundlæggende værdier, som Den Europæiske Union bygger på, og er afspejlet i traktaterne og i chartret om grundlæggende rettigheder, hvilket giver EU såvel et mandat som et ansvar for at bekæmpe forskelsbehandling;
2. gentager, at lesbiske, bøssers, biseksuelles, transkønnedes, ikkebinæres, interkønnedes og queerpersoners (LGBTIQ-personers) rettigheder er menneskerettigheder og derfor tilfalder alle mennesker, uanset om de er kvinder, mænd, børn, ældre eller har et handicap og uanset deres religion, etniske baggrund, politiske holdninger, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønsegenskaber;
3. bifalder alt tidligere arbejde⁽¹⁾ på europæisk og nationalt niveau, herunder offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse *En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025* og de politiske mål og foranstaltninger, der beskrives deri, for at fremme ligestillingen for LGBTIQ-personer i EU;
4. advarer dog om, at selv om denne første EU-strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer er et længe ventet skridt i den rigtige retning i et Europa, der har »forenet i mangfoldighed« som motto, oplever vi på samme tid et tilbageskridt for så vidt angår respekten for EU-værdier, og at myndigheder igen og igen anvender en anti-LGBTIQ-retorik og endda vedtager diskriminerende foranstaltninger og lovgivning;
5. finder det opmuntrende, at Kommissionen udtrykkeligt nævner og opfordrer RU til at fremme en dialog med de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet, herunder arbejdsmarkedets parter, for at fremme LGBTIQ-ligestillingen;
6. er bekymret over, at strukturel forskelsbehandling og marginalisering af LGBTIQ-personer trods den øgede politiske indsats stadig er en realitet i EU;
7. er derfor stærkt overbevist om, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en nøglerolle i at skabe et europæisk samfund, der er baseret på inklusion af alle borgere i stedet for eksklusion af nogle, og er enig i, at inklusive og mangfoldige strategier er vigtige i både den offentlige og private sektor for at blive bedre til at håndtere de komplekse udfordringer og livssituationer, som LGBTIQ-personer konfronteres med;

⁽¹⁾ Liste af tiltag for at fremme LGBTIQ-ligestillingen offentliggjort af Kommissionen i 2015, udnævnelse af en særlig kommissær for ligestilling, Helena Dalli, 21 medlemsstaters juridiske anerkendelse af par af samme køn, mens fire har indført retlige procedurer for anerkendelse af køn uden medicinske krav af nogen art.

8. opfordrer kraftigt Kommissionen til at sikre, at Den Europæiske Unions grundlæggende principper overholdes, og at ingen kommune, region eller stat indfører initiativer, der er systematisk diskriminerende som f.eks. »LGBT-fri zoner«, der er vedtaget som »lokale myndigheders charter for familiens rettigheder« eller »resolution mod LGBT-ideologi«, eller anvender økonomiske midler på måder, som ikke lever op til princippet om ikkediskrimination;

9. understreger på den baggrund vigtigheden af at træffe foranstaltninger for at bekæmpe forskelsbehandling af LGBTIQ-personer, glæder sig over Europa-Parlamentets beslutning, hvori hele EU erklæres som LGBTIQ-frihedszone ⁽²⁾, og fremhæver betydningen af gensidig tolerance i lokalsamfund.

Hvilken rolle spiller byer og regioner?

10. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at bekæmpelse af ulighed i EU er et fælles ansvar, som kræver handling på alle myndighedsniveauer samt aktiv og permanent inddragelse af civilsamfundet, LGBTIQ-organisationer og -interessegrupper, som alle spiller en vigtig rolle med hensyn til at forvalte og forme ligestillingspolitikker og gennemføre dem effektivt;

11. tror på, at lokal og regional handling rummer potentialet for at skabe og integrere ligestilling, da regional- og byrådsmedlemmer og borgmestre hver dag er i kontakt med borgerne i andre sammenhænge end nationale politikere på steder som skoler, arbejdspladser, ved kultur- og idrætsaktiviteter, dvs. alle de steder, hvor menneskerettighederne udmønter sig og håndhæves;

12. fremhæver endvidere, at de lokale myndigheder spiller en rolle i at forklare menneskers rettigheder, identificere vigtige udfordringer i deres lokalsamfund, sikre lige deltagelse i samfundslivet og lige adgang til tjenester og indføre skræddersyede tjenester til marginaliserede borgere i samfundet;

13. er enig med Det Verdensøkonomiske Forum ⁽³⁾ i, at der er en klar og positiv sammenhæng mellem fremme af ligestilling og rettigheder og byers og regioners økonomiske udvikling og fremgang, og at enhver form for begrænsende adfærd kan indvirke negativt på samfundet som helhed og på økonomien mere generelt. Dette er endnu mere relevant lige nu, hvor vi skal til at påbegynde genopbygningen af vores samfund efter covid-19-krisen;

14. er foruroliget over den tydelige kløft mellem land og by, når det gælder den generelle respekt for og accept af forskellighed, hvilket kan forværre de demografiske udfordringer i visse regioner og dermed skade den økonomiske og sociale udvikling yderligere;

15. bemærker og glæder sig over, at der er eksempler på lokale myndigheder ⁽⁴⁾, som aktivt forholder sig til inklusion af LGBTIQ-samfundene og endda går forrest med LGBTIQ-venlige politikker, hvor de nationale regeringer svigter.

Bekæmpelse af alle former for vold

16. Det Europæiske Regionsudvalg forpligter sig til fuldt ud at fremme LGBTIQ-frihedsbyer inden for og uden for Den Europæiske Unions grænser;

17. opfordrer Kommissionen til at bekæmpe alle former for vold mod LGBTIQ-personer og til, at der vedtages foranstaltninger med det sigte at forebygge og bekæmpe vold mod LGBTIQ-personer, herunder onlinevold, som kan gå hen at blive normalt blandt de unge;

18. beder Kommissionen om at vedtage foranstaltninger for at sætte ind over for hadefulde udtalelser, især på internettet, og samtidig anerkende betydningen af retten til ytringsfrihed. Hadefulde udtalelser rettet mod LGBTIQ-personer er en af de mest skadelige kilder til forskelsbehandling og udvikler sig ofte til hadforbrydelser og fører til vold. Imødegåelse af hadefulde udtalelser kræver samarbejde mellem EU-institutionerne, de nationale, regionale og lokale myndigheder og den private sektor. Dette er et nødvendigt skridt for at få sat en stopper for forskelsbehandlingen og den ødelæggende effekt på samfundet;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om erklæring af EU som LGBTIQ-frihedszone (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0089_DA.html).

⁽³⁾ Great Reset: Why LGBT+ inclusion is the secret to cities' post-pandemic success | World Economic Forum ([weforum.org](https://www.weforum.org)).

⁽⁴⁾ Som eksempler kan nævnes Barcelona, Ljubljana, Berlin, Budapest og Łódź samt netværk af byer såsom RE.A.DY-netværket i Italien.

19. ser frem til Kommissionens kommende forslag om at udvide listen over, hvad der anses for strafbare handlinger i EU i henhold til artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, til også at omfatte hadforbrydelser og hadefulde udtalelser mod bl.a. LGBTIQ-personer, ikke blot i forhold til deres seksuelle orientering, men også kønsidentitet, kønsudtryk og kønsegenskaber. Udvalget fremhæver, at der er behov for omgående gennemførelse af direktivet om ofres rettigheder;

20. opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at ratificere Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), hvis foranstaltninger til beskyttelse af ofres rettigheder gælder uden forskelsbehandling på noget grundlag, herunder på grund af køn, seksuel orientering og kønsidentitet. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at holde sit løfte om at gøre konventionens konklusioner til en central prioritet og ser bl.a. frem til forslaget vedrørende bekæmpelse af vold mod kvinder, som formand Ursula von der Leyen bebudede i sin 2021-tale om Unionens tilstand;

21. opfordrer til korrekt gennemførelse og stringent anvendelse af det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester, som styrker beskyttelsen mod indhold, der tilskynder til had eller vold, og forbyder kommercielle medier at videreformidle kommunikation, der indeholder eller fremmer forskelsbehandling af enhver art, herunder på grund af køn og seksuel orientering.

Fri bevægelighed og familier

22. Det Europæiske Regionsudvalg finder det vigtigt, at strategien specifikt omtaler det regionale og især det tværregionale aspekt af fri bevægelighed, idet der dog også tages hensyn til, at familieret i henhold til traktaterne er en medlemsstatskompetence. Udvalget påpeger, at dette kan skabe hindringer for den fri bevægelighed, fordi anerkendelsen af familieband som følge af forskelle i familielovgivningen i medlemsstaterne ofte ophører, når indre grænser i EU krydses. Det gælder helt konkret for LGBTIQ-familier;

23. glæder sig over, at Kommissionen i november 2020 for første gang fremlagde en EU-strategi for ligestilling for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede, ikkebinære personer, interkønnede og queer-personer (LGBTIQ). En af de fire søjler i Kommissionens strategi er at sørge for LGBTIQ-personers sikkerhed.

Vold mod LGBTIQ-personer er imidlertid endnu ikke blevet analyseret på grundlag af repræsentative data, som vil gøre det muligt at udvikle relevante tilgange til den fremtidige bekæmpelse af vold.

Onlineundersøgelsen »A Long Way to Go for LGBTI Equality«, som er offentliggjort af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), giver værdifulde oplysninger om LGBTIQ-personers erfaringer med forskelsbehandling og vold, men som en frivillig onlineundersøgelse er den ikke statistisk repræsentativ, idet der ikke er tale om tilfældig udvælgelse. På denne baggrund opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til som led i sin LGBTIQ-strategi med jævne mellemrum at iværksætte og finansiere en anonym og repræsentativ EU-undersøgelse af mørkeområdet for LGBTIQ-personers voldsoplevelser, herunder af vold i parforholdet, som skal gennemføres og evalueres uafhængigt i alle EU's medlemsstater;

24. er helt enig i kommissionsformand Ursula von der Leyens udtalelse: »Hvis du er forælder i ét land, er du det i alle lande«⁽⁵⁾. Udvalget bifalder derfor, at der er bebudet et lovgivningsinitiativ til støtte for gensidig anerkendelse af familieforhold mellem medlemsstaterne;

25. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at klar information om anerkendelsen af de grænseoverskridende rettigheder for LGBTIQ-personer og deres familier i EU er lettilgængelig, og at embedsmænd på alle myndighedsniveauer informeres grundigt;

26. tilslutter sig Europa-Parlamentets opfordring i beslutningen om LGBTIQ-rettigheder i EU⁽⁶⁾ vedrørende regnbuefamilier og par af samme køn og opfordrer Kommissionen til at arbejde på at forbedre regnbuefamiliers stilling gennem stringent anvendelse af den grænseoverskridende familieret og intensiveret dialog med medlemsstaterne (herunder specifikke dialoger om gennemførelsen af Coman-dommen⁽⁷⁾), da den materielle familieret hører under deres kompetence;

⁽⁵⁾ Tale om Unionens tilstand 2020.

⁽⁶⁾ 2021/2679(RSP).

⁽⁷⁾ C-673/16, EU-Domstolen præciserede, at begrebet »ægtefælle« som anvendt i direktivet om fri bevægelighed også dækker partnere af samme køn.

27. opfordrer de lokale myndigheder til at sende et positivt signal til LGBTIQ-samfundene i deres lokalområder ved at vise mod til at indføre ambitiøse politikker til fordel for LGBTIQ-personer og skabe forandringer nedefra, sådan som det f. eks. er tilfældet i Torino⁽⁸⁾, hvor bystyret officielt anerkender civile partnerskaber mellem borgere af samme køn, selv om der indtil 2016 ikke fandtes nationale bestemmelser derom. Siden da er Torino vedblevet med at være pioner ved at anerkende juridisk forældreskab for par af samme køn, også selv om der ikke findes sådanne bestemmelser i den nationale lovgivning.

Hjælp til unge LGBTIQ i EU

28. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at unge LGBTIQ er særligt sårbare, da de oplever forskelsbehandling, viktimering, stigmatisering og misbrug fra en tidlig alder. De har svært ved at springe ud over for deres familie og i deres lokalsamfund. De møder begrænset forståelse af LGBTI+-problemstillingerne fra fagfolk og samfundet generelt, og de har nogle mentale, fysiske og seksuelle sundhedsudfordringer;

29. glæder sig over Kommissionens omfattende strategi for børns rettigheder, som blev offentliggjort den 24. marts 2021, og som skal sikre, at LGBTIQ-børn frit kan udvikle deres personlighed og få adgang til rettigheder, der er beskyttede, herunder information og vejledning til familier, så de kan støtte børnenes integrerede og fuldstændige udvikling. Udvalget støtter desuden udtrykkeligt udveksling af god praksis for, hvordan der sættes en stopper for, at interkønnede børn og unge underkastes kirurgiske indgreb og lægebehandlinger, der ikke er livsvigtige, for at få dem til at passe til den typiske definition af mænd og kvinder, uden at de selv eller deres forældre har givet et fuldt ud informeret samtykke;

30. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til i deres nationale planer for LGBTIQ-ligestilling at evaluere politikker og praksis, som er skadelig for eller medvirker til yderligere fremmedgørelse af LGBTIQ-personer, og især de unge. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at støtte lokalsamfundene med passende tjenester, der kan hjælpe marginaliserede unge, f.eks. ved at skabe sikre miljøer, og tilvejebringe lige beskæftigelsesmuligheder og inklusive arbejdsmiljøer, positiv LGBTIQ-repræsentation og -deltagelse i kultur- og samfundslivet og idræt;

31. advarer om, at hjemløshed blandt LGBTIQ-personer er et skjult problem i Europa, men at den begrænsede forskning⁽⁹⁾, der findes, viser, at LGBTIQ-personer generelt og især unge LGBTIQ er stærkt overrepræsenteret blandt hjemløse. Anslået mellem 25 og 40 % af de unge, som oplever hjemløshed, identificerer sig som LGBTIQ⁽¹⁰⁾. Udvalget opfordrer derfor til, at der rettes særlig opmærksomhed mod dette problem bl.a. inden for rammerne af den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed;

32. henleder opmærksomheden på, at direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet bør gennemføres konsekvent, og at dets gennemførelse nøje bør overvåges og evalueres. RU glæder sig over, at Kommissionen efter at have evalueret og overvåget den nuværende lovgivning senest i 2022 vil fremlægge en hvilken som helst lovgivning, der måtte være nødvendig som følge heraf, navnlig vedrørende ligestillingsorganernes rolle;

33. opfordrer Kommissionen og de nationale, regionale og lokale myndigheder til at skabe mere synlighed om hjemløsheden blandt unge LGBTIQ som den ultimative form for social udstødelse og udvikle centre og opholdssteder for de unge i lokalsamfundet med Krakow og Berlin som forbilleder.

Konsekvenserne af covid-19 for LGBTIQ-personers liv

34. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at sundheds- og samfundskrisen som følge af covid-19 skaber komplekse udfordringer og risici for LGBTIQ-samfundet. Ifølge nylig forskning⁽¹¹⁾ er der tale om en forværring af den mentale sundhed og vanskeligheder med at få adgang til sundhedsydelser, flere tilfælde af hadefuld tale og vold i hjemmet, vanskeligheder med at få adgang til offentlige hjælpeprogrammer til bl.a. boliger, mad og underhold og til klage og domstolsprøvelse, registrering og andre retlige procedurer;

35. roser de støtteprogrammer, der er blevet iværksat i nogle lokalsamfund for at yde psykologbistand online, arrangere udendørsaktiviteter og skabe adgang til sundhedsydelser, kommunale boliger, sikre boliger og yderligere midler. Udvalget opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre, at krise- og genopretningsforanstaltningerne ikke er diskriminerende.

⁽⁸⁾ Torinos kommunallovgivning, 2010.

⁽⁹⁾ Den Europæiske Føderation af Nationale Sammenslutninger, der arbejder med de hjemløse, AISBL, LGBTIQ Homelessness, Autumn 2017 og undersøgelsen hjemløshed i Europa blandt unge lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner, interkønnede og queerpersoner (LGBTIQ), 2019.

⁽¹⁰⁾ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/COVID19%20_Impact%20LGBTI%20people.pdf

⁽¹¹⁾ covid19-lgbti-assessment-2020.pdf (ilga-europe.org).

Vejen frem

36. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser øget samarbejde og dialog baseret på fakta mellem forvaltningsinstanser og interessenter på alle niveauer og på tværs af grænserne. Især bør der være fokus på LGBTIQ-personers personlige erfaringer og på at integrere LGBTIQ-problemstillinger i eksisterende og nye politiske foranstaltninger, så man sikrer, at der vedtages velfunderede og veludformede politikker, som afspejler mangfoldighed;

37. gentager ⁽¹²⁾ opfordringen til i højere grad at anlægge en tværsektoriel tilgang og kombinere tværsektorielle tiltag med positive sektorbaserede tiltag;

38. støtter alle bestræbelser på at forebygge anvendelse af omvendelsesterapier og tvungne medicinske indgreb på interseksuelle og transkønnede (det gælder bl.a. kønslemlæstelse af interkønnede og tvangssterilisation). Udvalget opfordrer lokale og regionale myndigheder til at stoppe disse initiativer på deres område og til at afsætte midler til at gøre en ende på en sådan praksis og lægger særlig vægt på beskyttelsen af børn og unge;

39. bifalder Kommissionens planer om at fremme udveksling af god praksis for lovgivning om og procedurer for anerkendelse af køn baseret på princippet om eget valg og glæder sig over, at der vil blive indledt en tværsektoriel dialog for at øge bevidstheden om transkønnede og ikkebinære identiteter og interkønnede personer og tilskynde til inklusivitet i alle relevante tiltag og procedurer;

40. efterlyser øget beskyttelse af transkønnede, som fortsat er nogle af dem, der udsættes for de fleste tilfælde af forskelsbehandling, vold og forfølgelse. Ifølge en nylig undersøgelse ⁽¹³⁾ er der kun i 13 af de 31 lande, der deltog i undersøgelsen, national lovgivning, som giver en vis beskyttelse på grundlag af kønsidentitet og/eller kønsegenskaber;

41. peger på det akutte behov for flerniveaustyring og partnerskaber. Udvalget bakker fuldt op om det arbejde, som Europarådets Kongres for Lokale og Regionale Myndigheder har udført vedrørende de lokale myndigheders rolle i og ansvar for at beskytte LGBTI-personer, og inviterer dem til at præsentere konklusionerne for RU;

42. opfordrer til, at man anerkender, at det er vigtigt at give adgang til sundhedspleje vedrørende spørgsmål om kønsskifte. En sådan sundhedspleje er livreddende og bør behandles som sådan. Covid-19-pandemien må ikke bruges som grund til at udsætte, forsinke eller begrænse adgangen til nogen form for sundhedspleje, herunder sundhedspleje vedrørende spørgsmål om kønsskifte;

43. tilbyder at bistå Kommissionen med at indsamle eksempler på relevant lokal og regional bedste praksis og gennemføre den relevante EU-lovgivning i praksis, ligesom det gerne bidrager til arbejdet i Europa-Parlamentet, især i den tværpolitiske LGBTI-gruppe;

44. opfordrer kraftigt Kommissionen til at yde støtte til forskning for at undersøge de geografiske forskelle i accepten af LGBTIQ-personer med det sigte at forbedre metoderne til bekæmpelse af forskelsbehandling uden for byområderne;

45. tror på den betydelige merværdi af at inkludere RU i etableringen af initiativet om hovedstæder for inklusion og opfordrer derfor igen til, at RU hvert år formelt inddrages i udpegelsen af en eller flere af de europæiske hovedstæder for inklusion og i Europarådets netværk af LGBTI-kontaktpunkter;

46. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af de nationale planer om LGBTIQ-ligestilling;

47. tilslutter sig Kommissionens strategi om at gå forrest med et godt eksempel og tilstræbe et fuldt ud inkluderende arbejdsmiljø og opfordrer til, at der holdes øje med foranstaltninger, der er til skade for LGBTIQ-ansatte i EU-institutionerne;

⁽¹²⁾ RU's udtalelse: Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025, oktober 2020.

⁽¹³⁾ Kommissionens undersøgelse: Trans and Intersex Equality in Europe — A Comparative Analysis, 2018.

48. opfordrer alle politiske ledere til at gå forrest med et godt eksempel ved offentligt at tage afstand fra enhver form for forskelsbehandling, homofobiske, transfobiske og interfobiske ytringer samt chikane og vold på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet, kønsudtryk eller kønsegenskaber;
49. understreger behovet for oplysningstiltag og informationskampagner over for alle, uanset alder og baggrund, ligesom der er behov for at styrke de offentlige tilbud, uddanne kvalificeret støttepersonale og forbedre adgangen til domstolsprøvelse, hvor der fokuseres på ofrenes interesser;
50. understreger betydningen af almen seksualundervisning for at bekæmpe stereotype opfattelser og diskrimination, skabe et positivt billede af LGBTIQ-personer og fremme en atmosfære af accept. Alle angreb på undervisere bør fordømmes;
51. ser frem til de nye forslag om mulig finansiering til projekter, der bekæmper den intersektionelle forskelsbehandling og ulighed, som LGBTIQ-personer oplever, kønsbias og andre stereotyper, via programmet for borgere, lighed, rettigheder og værdier;
52. opfordrer til, at der afsættes finansiering, der yder støtter til LGBTIQ-civilsamfundsorganisationer — og ikke kun til projekter, og efterlyser økonomisk støtte til programmer for ligestilling og mangfoldighed i kommuner og regioner, hvor LGBTIQ-samfundet mødes af en særligt fjendtlig indstilling fra myndighedernes side;
53. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der ikke tildeles EU-midler, hvis der findes mekanismer for strukturel forskelsbehandling, og at finansieringen suspenderes eller trækkes tilbage, hvis det efterfølgende viser sig, at dette er tilfældet. Udvalget mener, at det er blevet påvist, at den slags foranstaltninger kombineret med dialog er virkningsfulde nok til at skabe en fuldt ud inkluderende Europæisk Union;
54. opfordrer RU-medlemmerne og andre lokale og regionale myndigheder til at indføre — såfremt den nationale lovgivning er mangelfuld — lokale bestemmelser, der ikke anerkender forskelsbehandling og afhjælper det juridiske tomrum med det sigte at fremme mangfoldighed, gensidig accept og respekt.

Bruxelles, den 14. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 146. PLENARFORSAMLING, 12.10.2021-14.10.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk digital identitet

(2022/C 61/09)

Ordfører:	Mark WEINMEISTER (DE/EPP), statssekretær for europæiske anliggender i delstaten Hessen
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet COM(2021) 281 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2021) 281

Artikel 1, stk. 4

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Pseudonymer i elektroniske transaktioner Uden at den retsvirkning, der tillægges pseudonymer i henhold til national ret dermed foregribes, forbydes anvendelsen af pseudonymer i elektroniske transaktioner ikke.	Pseudonymer i elektroniske transaktioner Uden at den retsvirkning, der tillægges pseudonymer i henhold til national ret dermed foregribes, forbydes anvendelsen af pseudonymer i elektroniske transaktioner og i sociale netværk ikke.

Begrundelse

I forbindelse med registreringer må sociale netværk ikke forbyde brugen af pseudonymer med henvisning til den europæiske digitale ID-tegnebog.

Anbefalet ændring 2

COM(2021) 281

Artikel 1, stk. 7

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 6a, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på at sikre, at alle fysiske og juridiske personer i Unionen har sikker, pålidelig og gnidningsløs adgang til grænseoverskridende offentlige og private tjenester, udsteder hver medlemsstat en europæisk digital ID-tegnebog senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.	Med henblik på at sikre, at alle fysiske og juridiske personer i Unionen har sikker, pålidelig og gnidningsløs adgang til grænseoverskridende offentlige og private tjenester, udsteder hver medlemsstat en europæisk digital ID-tegnebog senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Begrundelse

Erfaringerne har vist, at de europæiske digitale ID-tegnebøger vil være et eftertragtet mål for IT-angreb. I et så følsomt miljø med ID-personoplysninger er kvalitet vigtigere end hastighed. Fristerne for gennemførelse på nationalt plan er for korte (de afhænger også delvist af bestemmelserne i NIS 2-direktivet). Der er derfor behov for en længere overgangsperiode.

Anbefalet ændring 3

COM(2021) 281 final — Del 1

Artikel 1, stk. 7

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 6a, stk. 12 (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Den europæiske digitale ID-tegnebog må kun stilles til rådighed for personer under 18 år under forudsætning af, at deres identitet er blevet autentificeret ved hjælp af et elektronisk ID-kort tilhørende den bemyndigede repræsentant, som er ansvarlig for den mindreårige.</i>

Begrundelse

Den europæiske digitale ID-tegnebog kommer til at tjene som bevis for identitet online og offline. Mindreårige kan ikke holdes fuldt ansvarlige og drages til ansvar for eventuelle retlige konsekvenser.

Anbefalet ændring 4

COM(2021) 281 final — Del 1

Artikel 1, stk. 7

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 6c, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de i stk. 3 omhandlede offentlige eller private organer. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.	Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de i stk. 3 omhandlede offentlige eller private organer. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Begrundelse

Ændring af artikel 6c, stk. 5, i forordning (EU) nr. 910/2014, da det er hensigtsmæssigt at fastsætte en maksimal meddelelsesfrist.

Anbefalet ændring 5

COM(2021) 281

Artikel 1, stk. 9

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»[...] senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden [...]«	»[...] senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden [...]«

Begrundelse

Erfaringerne har vist, at de europæiske digitale ID-tegnebøger vil være et eftertragtet mål for IT-angreb. I et så følsomt miljø med ID-personoplysninger er kvalitet vigtigere end hastighed. Fristerne for gennemførelse på nationalt plan er for korte (de afhænger også delvist af bestemmelserne i NIS 2-direktivet). Der er derfor behov for en længere overgangsperiode.

Anbefalet ændring 6

COM(2021) 281

Artikel 1, stk. 11

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 10a, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen offentliggør uden unødigt ophold de tilsvarende ændringer af den i artikel 6d omhandlede liste i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> .	Kommissionen offentliggør uden unødigt ophold de tilsvarende ændringer af den i artikel 6d omhandlede liste i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> og fremlægger disse ændringer ved hjælp af en særskilt liste.

Begrundelse

En klar liste (blokeringsliste) skal lette anvendelsen.

Anbefalet ændring 7

COM(2021) 281 — Del 1

Artikel 1, stk. 12

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 11a, stk. 4 (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Medlemsstaterne sikrer ved hjælp af entydige identifikationsmuligheder, at ingen borger får udstedt to eller flere europæiske digitale ID-tegnebøger på grundlag af flere statsborgerskaber eller bopæl i forskellige medlemsstater.

Begrundelse

Det bør sikres, at borgere med flere statsborgerskaber og/eller bopæl i forskellige EU-medlemsstater ikke får udstedt mere end én europæisk digital ID-tegnebog.

Anbefalet ændring 8

COM(2021) 281 — Del 1

Artikel 1, stk. 14

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 12a, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de i stk. 1 omhandlede offentlige eller private organer. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.	Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de i stk. 1 omhandlede offentlige eller private organer. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Begrundelse

Ændring af artikel 12a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 910/2014, da det er hensigtsmæssigt at fastsætte en maksimal meddelelsesfrist.

Anbefalet ændring 9

COM(2021) 281

Artikel 1, stk. 29

Forordning (EU) nr. 910/2014

Artikel 30, stk. 3a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den i stk. 1 omhandlede certificering er gyldig i fem år på betingelse af en regelmæssig sårbarhedsvurdering hvert andet år. Hvis der konstateres sårbarheder, og disse ikke udbedres, trækkes certificeringen tilbage.	Den i stk. 1 omhandlede certificering er gyldig i fem år på betingelse af en regelmæssig sårbarhedsvurdering hvert andet år. Hvis der konstateres sårbarheder, og disse ikke udbedres, trækkes certificeringen tilbage. En genudstedelse kan tidligst finde sted efter en karenperiode på 2 år og gennemførelsen af en ny sårbarhedsvurdering.

Begrundelse

En karenperiode for genudstedelse giver mening, da det fortsat bør være muligt at råde bod på sårbarhederne, om nødvendigt ved hjælp af en grundlæggende ny teknisk struktur.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg støtter idéen om en »European Digital Identity Wallet«, der betegnes som en »digital ID-tegnebog«. Denne »digitale tegnebog« skal gøre det muligt for borgerne at bevise deres identitet mobilt, så de kan få adgang til offentlige forvaltningstjenester online, udveksle digitale dokumenter eller dokumentere et bestemt personligt kendetegn såsom alder. Dette er muligt, uden at borgerne afslører deres identitet eller andre personoplysninger;

2. glæder sig over Kommissionens forslag om at etablere en europæisk digital identitet, der går i retning af en mere omfattende europæisk ID-tegnebog, og gennemføre den nødvendige ændring af eIDAS-forordningen. Den europæiske digitale ID-tegnebog er ikke begrænset til personlige identitetsdata i snæver forstand, men kan også indeholde andre (herunder officielle) dokumenter i elektronisk form som f.eks. kørekort eller eksamensbeviser;

3. støtter i lyset af den nye markedsefterspørgsel Kommissionens mål om at videreudvikle eIDAS-forordningen til brug i erhvervslivet, samtidig med at der fortsat gøres brug af de eksisterende nationalt anmeldte identifikationsmidler. Sikre elektroniske identifikationsmidler er især vigtige ved digitaliseringen af administrative procedurer;
4. efterlyser klare bestemmelser om databeskyttelse i Kommissionens forslag til en europæisk digital identitet, som bør følge principperne i den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR), navnlig med hensyn til dataøkonomi, beskyttelse af personoplysninger og tilstrækkelig begrundelse, samt sikre, at brugere vil kunne kontrollere, hvilke data de ønsker at dele med hvem;
5. anser den europæiske digitale ID-tegnebog, der kan anvendes universelt og bruges mobilt, for at være et redskab, der skal gøre det lettere at deltage i samfundslivet og som gennem sin anvendelse i hele EU kan bidrage til at skabe en individuel europæisk identitet i bevidstheden hos alle EU-borgere.

Nytteværdien for borgerne

6. Det Europæiske Regionsudvalg anser etableringen af den europæiske digitale ID-tegnebog som en fantastisk mulighed for at forankre en fysisk synlig og praktisk anvendelig EU-identitet hos borgerne i det indre marked. Den europæiske digitale ID-tegnebog skaber et unikt bindende identifikationsmiddel for alle involverede parter, hvis symbolværdi rækker langt videre end den rent tekniske nytteværdi;
7. bemærker, at den europæiske digitale ID-tegnebog grundlæggende er en mobil teknologi, der kan bevare sin funktionelle anvendelighed i forbindelse med videreudviklingen af nuværende enheder (smartphones eller ure). Nye produkter som f.eks. digitale briller (herunder augmented reality-briller eller digitale avatarer) og lignende digitale enheder til brug i hverdagen bør kunne bruge den europæiske digitale ID-tegnebog via en passende (om nødvendigt optisk) grænseflade;
8. anbefaler på den baggrund, at udviklingen og etableringen af det europæiske e-ID og den digitale ID-tegnebog tager udgangspunkt i at levere de ydelser, der kan skabe reel grænseoverskridende merværdi for borgerne;
9. understreger, at alle brugeres ret til selvbestemmelse og beskyttelse mod forskelsbehandling skal sikres, og anbefaler derfor, at det præciseres i meddelelsen, at der ikke bør stilles noget direkte krav om anvendelse af den europæiske digitale ID-tegnebog, når der tilbydes tjenester til fysiske personer. Anvendelsen er principielt frivillig;
10. understreger, at den europæiske digitale ID-tegnebog bør opfattes som et tilbud til borgerne, så den får en positiv modtagelse hos civilsamfundet;
11. anmoder om, at der opstilles enkle anbefalinger til udformningen, der går videre end databeskyttelse og tilgængelighed, i form af en værktøjskasse, der også giver personer med mindre handicap eller sproglige begrænsninger mulighed for at anvende den europæiske digitale ID-tegnebog (f.eks. ved at øge brugen af piktogrammer);
12. foreslår, at der fastsættes regler for mindreåriges brug af digitale identiteter, brugen af disse identiteter i tilfælde af værgemål og håndteringen af digitale identiteter i tilfælde af dødsfald.

Inddragelse af erhvervslivet

13. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at åbningen af de eksisterende ordninger set i forhold til erhvervslivet og den dertil knyttede tætte inddragelse af ledere på det teknologiske område er en væsentlig succesfaktor. Kun en markedsbaseret løsning kan sikre en relevant anvendelse i EU;
14. minder om et væsentligt aspekt af den økonomiske anvendelighed i form af brugen af e-betalingsgrænseflader (Paypal, Google/Apple-Pay, SWIFT osv.), som i øjeblikket er baseret på proprietære brugerkonti i økonomien. Den europæiske digitale ID-tegnebog bør tage hensyn til de relevante regler i forbindelse med »hvidvaskning af penge« og »e-penge« (Bitcoin, Ethereum, Digital-EUR osv.);
15. opfordrer til, at der tages hensyn til to eksisterende og indholdsmæssigt konkurrerende forretningsmodeller, når der gøres brug af den europæiske digitale ID-tegnebog i økonomien.

På den ene side er der tale om de store globale sociale netværk, som har en berettiget interesse i at få deres pseudokonti valideret, om nødvendigt gennem en offentlig institution. Dette ville imidlertid undergrave friheden til at bruge internettet og få flere brugere til at gå fra det beskyttede område af internettet og ud på det mørke net. Udvalget mener ikke, at dette kan være i nogens interesse.

På den anden side findes der identitetsudbydere, som har tilbud, der konkurrerer med den europæiske digitale ID-tegnebog, og som også ønsker at gøre brug af en identitet, der er valideret af en offentlig institution;

16. anbefaler, at metoden til at kontrollere, at erhvervslivet har berettiget adgang, bør udformes ved hjælp af et sikret certifikat på en sådan måde, at certifikatets gyldighed bør være tidsbegrænset eller kontrolleres med jævne mellemrum. Regionsudvalget bifalder lignende overvejelser vedrørende tillidstjenesteydere, men påpeger imidlertid, at også institutioners eller organisationers anmodning om data fra den europæiske digitale ID-tegnebog skal være omfattet af reglerne om beskyttelse mod misbrug;

17. understreger, at en række medlemslande allerede har udviklet og implementeret digitale løsninger på såvel det offentlige som det private område. Det er vigtigt, at disse nationale karakteristika i bredest muligt omfang kan videreføres under rammerne af det europæiske e-ID. For det første fordi tilpasninger af eksisterende systemer kræver mange ressourcer, både administrativt og økonomisk. Og for det andet fordi der over flere år er opbygget en stor tillid hos borgerne i disse medlemslande til de eksisterende systemer, og det er afgørende, at denne tillid ikke sættes over styr med indførelsen af det europæiske e-ID.

Gennemførelse og inddragelse af medlemsstaterne

18. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor på det kraftigste til, at der trækkes meget på national ekspertise i Kommissionens lovgivningsforslag og dets henstilling til medlemsstaterne om at udvikle en fælles værktøjskasse, der skal sikre en koordineret tilgang til etableringen af de nødvendige tekniske rammer for den europæiske digitale ID-tegnebog.

Eksisterende eksempler på bedste praksis, som f.eks. resultaterne af og erfaringerne med nationale projekter som den tyske forbundsregerings »Digitale Identitäten« og det tyske økonomi- og energiministeriums konkurrence »Schaufenster Sichere Digitale Identitäten« bør indgå;

19. mener, at det i lyset af omkostningerne og den administrative byrde også er nødvendigt at tage højde for de nationale karakteristika i planlægningen og lade dem indgå i en samlet EU-plan, der står i et rimeligt forhold til de dermed forbundne omkostninger. Dette bør ud over tidsplanerne på EU-plan også omfatte de nationale tidsplaner for gennemførelsen;

20. opfordrer til, at der i den overordnede planlægning tages hensyn til de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der skal anvendes ved gennemførelsen i medlemsstaterne og hos de lokale og regionale myndigheder. Den europæiske digitale ID-tegnebog bliver en succes, hvis den kan anvendes tilstrækkeligt ofte.

Ud over erhvervslivet spiller medlemsstaternes forvaltninger på alle niveauer her en nøglerolle. De inddrages i stigende grad på eget initiativ, men også takket være Kommissionens initiativer. EU's servicedirektiv og den fælles digitale portal yder værdifulde bidrag til digitaliseringen af EU's indre marked;

21. foreslår, at gennemførelsen sker gradvist, navnlig i opstartsfasen. Dette er vigtigt, da det sommetider er første gang, at den hidtil delvist uregulerede økonomi inddrages i brugen af elektroniske identiteter på et »betydeligt« til »højt« tillidsniveau i forbindelse med videreudviklingen på grundlag af den eksisterende eIDAS-kontekst.

Databeskyttelse og cybersikkerhed

22. Det Europæiske Regionsudvalg advarer mod en forhastet gennemførelse af den europæiske digitale ID-tegnebog på grund af de dermed forbundne tekniske risici, der skyldes den centraliserede lagring af identitetsdata i en hovedsagelig mobil applikation. Denne løsning vil uden tvivl blive et prioriteret mål for en bred vifte af cyberangreb og skal derfor kunne modstå de aktuelle trusler;

23. henleder opmærksomheden på betydningen af en passende definition af certificeringsordninger for digitale ID-tegnebøger og elektroniske identifikationsordninger, som ikke bør udvikles af en kommerciel enhed, men af Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) i tæt samarbejde med ekspertgrupper, herunder repræsentanter for lokale og regionale myndigheder;

24. henleder opmærksomheden på risikoen ved centralt at samle identitetstyper med vidt forskellig fortrolighedsgrad i én enkelt teknisk komponent. Tredjeparters uautoriserede brug af disse vil indebære betydelige risici for den berettigede bruger. Ud over økonomisk skade er det også tænkeligt, at omdømme og ære vil lide skade. Måltrettet spear phishing kan ligeledes forårsage betydelige følgeskader;

25. opfordrer til en teknisk gennemførelse af den europæiske digitale ID-tegnebog, der kan sikre, at den er tilstrækkeligt beskyttet mod cyberangreb, og at der findes passende blokeringsmuligheder og konkrete sikre backupsystemer, som gør det muligt for rettighedsindehaveren at foretage en sikker geninstallation.

Sikringen af den europæiske digitale ID-tegnebog skal være en vedvarende proces. Indbygget sikkerhed er grundlaget for en vellykket anvendelse på lang sigt og er også afgørende for den praktiske brug i erhvervslivet. Sikkerhedsaspektet bør derfor allerede indgå i værktøjskassen;

26. mener, at en metodisk konsekvent løsning, der omfatter information og dokumentation, som er skræddersyet til brugermålgruppen, er en afgørende faktor for succes. Hertil kommer kravene til databeskyttelse, tilgængelighed og cybersikkerhed;

27. foreslår, at bindende regler gør det obligatorisk for tjenesteudbydere at give adgang til oplysninger i den europæiske digitale ID-tegnebog på en enkel og gennemsigtig måde ved hjælp af ensartede værktøjer (f.eks. et dashboard) og informere brugerne herom på en klar måde;

28. opfordrer til, at det europæiske ID-projekt udformes på en måde, der er i overensstemmelse med målet om at styrke Europas digitale modstandsdygtighed og målet om at fremme Europas digitale suverænitet;

29. foreslår, at der ses nærmere på muligheden for at udarbejde et generelt teknisk grundlag for de grundlæggende funktioner i den europæiske digitale ID-tegnebog ved hjælp af en open source-værktøjskasse, som EU certificerer og stiller til rådighed. Vedligeholdelsen og videreudviklingen af værktøjskassen bør efterfølgende koordineres af EU.

Inddragelse i anvendelsesprocesserne

30. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der ved ibrugtagning af den europæiske digitale ID-tegnebog i specifikke applikationer stilles krav om, at processen gennemføres på en måde, der er forståelig for brugermålgruppen.

Den europæiske digitale ID-tegnebog skal indgå i anvendelsesscenarierne som en homogen komponent med entydige dataoverførselsgrænseflader og præsenteres som et EU-produkt ved hjælp af et unikt symbol og design;

31. foreslår, at adgangen til den europæiske digitale ID-tegnebog standardiseres, således at brugen af eller adgangen til tegnebogen i stort omfang bliver rutine for brugerne. Der skal i den forbindelse tages hensyn til kravene om dataminimering. Denne rutinemæssige anvendelse gør det på den ene side lettere at anvende tegnebogen og forhindrer på den anden side, at personer med beskeden erfaring på IT-området begår fejl.

Kommunikation og accept

32. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er nødvendigt at nå ud til EU's befolkning ved at kommunikere intensivt om den europæiske digitale ID-tegnebog og mulighederne for at anvende den i EU's indre marked. Derudover er det vigtigt at informere om beskyttelsesforanstaltningerne vedrørende databeskyttelse og datasikkerhed. Udvalget gør opmærksom på, at hurtige internetforbindelser for alle i Den Europæiske Union, herunder for borgerne i landdistrikter og fjerntliggende områder, er en grundlæggende forudsætning for, at borgerne vil bruge og tage godt imod den europæiske digitale ID-tegnebog;

33. går ind for, at den europæiske digitale ID-tegnebogs oprindelige brug udvides til at omfatte en EU-identitet på globalt plan, herunder elementer såsom et pas (f.eks. digital deponering af visa) eller et officielt EU-vaccinationscertifikat. I den forbindelse bør der indgås aftaler, som gør det muligt at anvende den europæiske digitale ID-tegnebog med de deri indeholdte oplysninger uden for EU;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indlede intensive drøftelser og forhandlinger med leverandører af det udstyr, der skal sikre den tekniske levering af den europæiske digitale ID-tegnebog til slutbrugerne. Formålet er at stille det tekniske grundlag til rådighed så hurtigt som muligt, også i enheder fra lavprissektoren.

I øjeblikket findes der produkter i det mellemste og øverste prissegment, som har en tilstrækkelig certificering til det »betydelige« tillidsniveau i henhold til eIDAS. Af hensyn til udbredelsen af den europæiske digitale ID-tegnebog vil det også være nyttigt at sikre, at erhvervslivet inddrages så meget som muligt som leverandør af tjenesteydelser.

Nærhedsprincippet

35. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at forslaget stemmer overens med nærhedsprincippet. Et sådant EU-omfattende teknisk design vil kun få gennemslagskraft, hvis reglerne er tilstrækkeligt ensartede. Den specifikke tilrettelæggelse er forbeholdt de respektive nationale regler. Kun de grænseoverskridende værktøjer fra værktøjskassen vil nødvendigvis skulle vurderes.

Bruxelles, den 12. oktober 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA